I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 428/2005/EK RENDELETE

(2005. március 10.)

végleges dömpingellenes vám kivetéséről a Kínai Népköztársaságból és Szaúd-Arábiából származó poliészter vágott szálak behozatalára, a Koreai Köztársaságból származó poliészter vágott szál behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a Tajvanról származó ilyen behozatalra vonatkozó dömpingellenes eljárás lezárásáról szóló 2852/2000/EK rendelet módosításával

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1] („alaprendelet"), és különösen annak 9. cikkére és 11. cikkének (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultáció után benyújtott javaslatra,

mivel:

A. ELJÁRÁS

1. A HATÁLYOS INTÉZKEDÉSEK

(1) 1999 júliusában, az 1728/1999/EK [2] rendelettel a Tanács végleges dömpingellenes vámokat vetett ki a Tajvanról származó poliészter vágott szálak (Polyester Staple Fibres, „PSF") behozatalára.

(2) 2000 decemberében, a 2852/2000/EK [3] rendelettel a Tanács végleges dömpingellenes vámokat vetett ki a többek között a Koreai Köztársaságból származó poliészter vágott szálak behozatalára.

(3) A Koreai Köztársaságban és Tajvanon letelepedett, a fent említett vizsgálatoknak alávetett exportáló gyártók számára megállapított végleges dömpingellenes vámok szintje a CIF határparitású érték százalékában kifejezve a következő volt:

Tajvan

— Far Eastern Textile Ltd.	6,8 %
— Nan Ya Plastics Corporation	5,9 %
— Shingkong Synthetic Fibres Co.	13,0 %
— Az összes többi vállalat	13,0 %

Koreai Köztársaság

— Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd.	0 %
— Huvis Corporation	4,8 %
— SK Global Co. Ltd.	4,8 %
— Sung Lim Co. Ltd.	0 %
— Az összes többi vállalat	20,2 %

2. A JELENLEGI VIZSGÁLATOK

(4) 2003. december 19-én a Bizottság bejelentette, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* [4] közzétett értesítés („eljárás megindításáról szóló értesítés") révén a dömpingellenes eljárás kezdeményezését a Kínai Népköztársaságból („KNK") és Szaúd-Arábiából származó poliészter vágott szálaknak a Közösségbe történő behozatalát illetően.

(5) Ugyanazon a napon, a 384/96/EK rendelet („alaprendelet") 11. cikkének (3) bekezdése alapján a Bizottság bejelentette, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* [5] közzétett értesítés révén, az 1728/1999/EK és a 2852/2000/EK tanácsi rendeletek által a Koreai Köztársaságból és Tajvanról származó PSF behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámok időközi felülvizsgálatának kezdeményezését.

(6) A dömpingellenes vizsgálatok kezdeményezése egy 2003. november 10-én a Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques („CIRFS" vagy „a panaszos") által benyújtott panasz és kérelem, a PSF közösségi gyártásának jelentős részét – az adott esetben 40 %-át – képviselő gyártók nevében. A panasz bizonyítékot tartalmazott az említett termék dömpingjére és az abból származó lényeges kárra, ami elegendőnek minősült az eljárás kezdeményezésének megindoklására.

[1] HL L 56, 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK rendelettel (HL L 77, 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.
[2] HL L 204., 1999.8.4., 3. o.
[3] HL L 332., 2000.12.28., 17. o.
[4] HL C 309, 2003.12.19., 6. o.
[5] HL C 309, 2003.12.19., 2. o.

3. MÁS ORSZÁGOKAT ÉS HATÁLYOS INTÉZKEDÉSEKET ÉRINTŐ VIZSGÁLATOK

(7) Végleges dömpingellenes intézkedések vannak hatályban a következő országokból származó PSF behozatalára i. Ausztrália, Indonézia és Thaiföld, az 1522/2000/EK ([6]) rendelet által kivetve; ii. India, a 2852/2000/EK rendelettel kivetve; valamint iii. Belarusz, az 1799/2002/EK ([7]) rendelettel kivetve.

4. AZ ELJÁRÁSBAN ÉRINTETT FELEK

(8) A Bizottság hivatalosan tájékoztatta az ismert exportáló gyártókat a KNK-ban, Szaúd-Arábiában, Koreában és Tajvanon, azokat az importőröket és azok egyesületeit, beszállítókat és felhasználókat, akikről tudott, hogy érintettek, valamint az érintett exportáló országok képviselőit, illetve a panaszost és más ismert közösségi gyártókat az eljárás kezdeményezéséről. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy véleményüket írásban tudassák, és meghallgatást kérjenek a kezdeményezésről szóló értesítésben megadott időtartamon belül.

(9) Tekintetbe véve a kínai, tajvani és koreai exportáló gyártók nagy számát, amelyek a panaszban és a kérelemben felsorolásra kerültek, és az érintett termék közösségi importőreinek nagy számát, a mintavétel terveztek mindkét, a dömping és a kár megállapítását célzó kezdeményezési értesítésben, az alaprendelet 17. cikkének megfelelően.

(10) Annak érdekében, hogy a Bizottság el tudja dönteni a mintavétel szükségességét, és ha szükséges, ki tudjon választani egy mintát, az összes exportáló gyártó a (9) preambulumbekezdésben említett országokból és a közösségi importőrök felkérést kaptak, hogy lépjenek kapcsolatba a Bizottsággal, és – ahogyan azt a kezdeményezési értesítések meghatározzák – adják meg az alapvető információkat az érintett termékkel kapcsolatos tevékenységükről a 2003. január 1. és 2003. november 30. közötti időszakra („mintavételi időszak”).

(11) Miután megvizsgálta a kínai exportáló gyártók által benyújtott információkat és a mintavételi kérdésekre adott válaszok kis száma miatt, az a döntés született, hogy mintavételre nincs szükség a kínai exportáló gyártó esetében.

(12) Korea esetében kilenc exportáló gyártó válaszolt a mintavételi kérdésekre. A három legnagyobb exportáló gyártót választották ki, az export volumene szerint, a mintába. Az egyik kiválasztott vállalat azonban később visszavonta együttműködését, és ezért helyére az exportált mennyiség szempontjából negyedik legnagyobb vállalat került. A végleges minta az érintett terméknek a mintavételi időszakban a Közösségbe irányuló bejelentett exportjának több mint 80 %-át tette ki, és a következő vállalatokból állt:

— Huvis Corporation

— Sung Lim Co. Ltd.

— Saehan Industries Inc.

(13) Tajvan esetében öt vállalat válaszolt a mintavételi kérdésekre és jelentett be exportértékesítést az érintett termékből a Közösségbe a mintavételi időszak során. A három legnagyobb vállalatot vették be a mintába, az export volumene szerint. Ezt követően kiderült azonban, hogy a kiválasztott vállalatok közül az egyik nem exportálta az érintett terméket a Közösségen belüli felhasználásra a mintavételi időszakban. Ezért azt a mintából ki kellett zárni. A negyedik legnagyobb vállalatról, amelyet ezután felkértek, hogy töltse ki a kérdőívet, kiderült, hogy ugyanebben a helyzetben van. Valamely további vállalatnak a mintába való bevétele, ami a kérdőív kitöltése miatt a határidő meghosszabbítását eredményezte volna, veszélyeztette volna a vizsgálat időben történő befejezését a vizsgálatnak abban a szakaszában. Mindenesetre a két fennmaradó vállalat, amelyek az érintett terméknek a Közösségbe irányuló exportjának több mint 95 %-át tették ki a mintavételi időszakban, reprezentatívnak minősült. A minta ezért a következő vállalatokból állt:

— Far Eastern Textile Ltd.

— Nan Ya Plastics Corporation

(14) Ami az Európai Közösségbe szállító importőröket illeti, eredetileg öt, az exportáló gyártóktól független vállalatot választottak ki a mintához, az érintett országokból származó importjuk alapján. A három kiválasztott vállalat közül az egyikről később úgy tekintették, hogy nem együttműködő, és így nem vették figyelembe a minta részeként. A fennmaradó négy, a mintában szereplő vállalat az érintett teljes import 14,6 %-át jelenti. A végleges minta a következő vállalatokból állt:

— S.I.M.P., SpA, Olaszország

— Highams Group Ltd., Egyesült Királyság

— Tob Herman Industries, N.V., Belgium

— Marubeni Europe plc Hamburgi fiók, Németország

(15) A Bizottság megküldte a piacgazdasági státusz („PGS”) vagy az egyedi elbánás („EE”) iránti kérelemre vonatkozó nyomtatványait azoknak a kínai exportáló gyártóknak, amelyekről ismert volt, hogy érintettek. A PGS vagy – abban az esetben, ha a vizsgálat megállapítja, hogy az exportáló gyártók nem felelnek meg a PGS feltételeinek – az EE iránti igény öt exportáló gyártótól, valamint két kapcsolt vállalattól érkezett be.

([6]) HL L 175, 2000.7.14., 10. o.
([7]) HL L 274, 2002.10.11., 1. o.

(16) A Bizottság kérdőíveket küldött ki minden olyan félnek, amelyről tudott volt, hogy érintett, és minden más vállalatnak, amely jelentkezett, a kezdeményezési értesítésekben megadott határidőn belül. Válaszok a mintában szereplő öt kínai exportáló gyártótól, két szaúd-arábiai exportáló gyártótól, három koreai exportáló gyártótól, a mintában szereplő két tajvani exportáló gyártótól, egy szaúd-arábiai exportőrhöz kapcsolódó, öt Közösségbeli kapcsolt importőrtől, egy olyan importőrtől a Közösségben, amely Koreából importálja az érintett terméket, a mintában szereplő két független importőrtől, hat gyártótól a közösségi iparágból, két olyan gyártótól, akik nem emeltek panaszt, két nyersanyag-szállítótól, tíz felhasználótól és egy gyártótól az analóg országban, az Amerikai Egyesült Államokban („USA").

(17) A Bizottság átnézte és ellenőrizte mindazokat az információkat, amelyeket szükségesnek ítélt a dömping, az ebből eredő kár és a Közösség érdekének meghatározása céljára. A Bizottság ellenőrző látogatásokat a következő vállalatok helyiségeiben végzett:

a) A közösségi iparági gyártók

— Catalana de Polimers, S.A., Spanyolország

— Dupont Sabanci Polyester GmbH, Németország

— Industrias Químicas Textiles, S.A., Spanyolország

— Tergal Fibres, S.A., Franciaország

— Trevira GmbH, Németország

— Wellman International Limited, Írország

b) Gyártók, akik nem tettek panaszt

— Freudenberg Politex, S.r.l., Olaszország

— Realplastic, S.r.l., Olaszország

c) Exportáló gyártók a Kínai Népköztársaságból

— AnShun Pettechs Group:

— Hangzhou AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.

— Deqing AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.

— Kunshan AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.

— Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd.

— Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd.

— Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd.

— Xiake Color Spinning Co. Ltd.

d) Exportáló gyártók Szaúd-Arábiából

— National Polyester Fibers Factory

— Saudi Basic Industries Corporation (Sabic), és a kapcsolt gyártó Arabian Industrial Fibres Company (Ibn Rushd)

e) Exportáló gyártók a Koreai Köztársaságból

— Huvis Corporation, Szöul

— Saehan Industries Inc., Szöul

— Sung Lim Co., Ltd., Kumi-si

f) Exportáló gyártók Tajvanról

— Nan Ya Plastics Corporation, Taipei

— Far Eastern Textile Ltd., Taipei

g) Kapcsolt importőrök

— Sabic Global Ltd., Hollandia

h) Az importőr, amely az érintett termék Koreából importálja

— Saehan Industries Deutschland (Eschborn, Németország)

i) Független importőrök:

— S.I.M.P. SpA, Olaszország

— Highams Group Ltd., Egyesült Királyság

— Tob Herman Industries, N.V., Belgium

— Marubeni Europe plc Hamburg Branch, Németország

(18) Figyelembe véve, hogy azoknak a KNK-beli exportáló gyártóknak a számára, amelyeknek a PGS-elbírálást esetleg nem adják meg, egy rendes értéket is meg kell határozni, ellenőrző látogatásra került sora rendes érték megállapítása érdekében egy analóg országban, az USA-ban, a következő vállalat helyiségeiben:

— Wellman Inc., Amerikai Egyesült Államok

5. VIZSGÁLATI IDŐSZAK

(19) A dömping és a kár vizsgálata a 2003. január 1. és 2003. december 31. közötti időszakra vonatkozott (a „vi."). A kár elemzése szempontjából a tendenciák megvizsgálása a 2000. január 1-jétől a vi. végéig terjedő időszakra vonatkozott (a „megvizsgált időszak").

6. KÖZZÉTÉTEL

(20) Minden fél tájékoztatást kapott azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján egy olyan ajánlás született, hogy

i. végleges dömpingellenes vámokat kell kivetni a KNK-ból és Szaúd-Arábiából származó PSF behozatalára,

ii. a Tajvanról származó PSF behozatalával kapcsolatos eljárást meg kell szüntetni,

iii. a többek között a Koreai Köztársaságból származó PSF behozatalára végleges intézkedések kivetéséről szóló 2852/2000/EK rendeletet módosítani kell.

Az alaprendelet rendelkezéseinek megfelelően a felek kaptak egy időszakot, amelynek során előadhatták észrevételeiket ezt a közzétételt követően.

(21) A felek által benyújtott szóbeli és írásos észrevételek figyelembevételre kerültek, és szükség szerint a végleges megállapításokat ezeknek megfelelően módosították.

B. **ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK**

1. ÉRINTETT TERMÉK

(22) Az érintett termék fogalom-meghatározása megfelel annak, amelyet az (1) és (2) preambulumbekezdésben említett vizsgálatok során alkalmaztak.

(23) Az érintett termék a szintetikus vágott poliészter szál, kártolatlan, fésületlen vagy más módon fonásra nem előkészített, és amely jelenleg az 5503 20 00 KN-kód alá sorolható be. Általában poliészter vágott szálként említik.

(24) A termék alapanyag, amelyet a textilipari termékek gyártási folyamatának különféle szakaszaiban használnak. A PSF közösségi felhasználása vagy az, hogy fonásra használják fel, vagyis fonalak gyártására textíliák előállításához, más szálakkal keverve, mint a pamut és a gyapjú vagy nem szőtt alkalmazásokhoz, mint a kitöltés, vagyis egyes textilipari termékek, mint például párnák, autóülések és dzsekik kitömése vagy kipárnázása.

(25) A terméket különféle terméktípusokban értékesítik, amelyek különféle leírások alapján azonosíthatók be, így a súly, a tartósság, a fényezés és a szilikonos kezelés, vagy termékcsaládokba történő besorolásuk szerint, mint kerek, üreges, kétkomponensű szálak, és különleges termékek, mint a színezett és a trilobál fonalak. A gyártás szempontjából megkülönböztetés tehető az érintetlen nyersanyagokból gyártott gyári új PSF, és az újrahasznosított poliészterből készülő regenerált PSF között. Végül, a minőség lehet a szabványosnál gyengébb vagy első osztályú.

(26) Egy vizsgálat megmutatta, hogy az érintett termék minden típusa, ahogyan azokat a (30) preambulumbekezdés meghatározza, számos tényezőnek az előző preambulumbekezdésben meghatározott különbségei ellenére, ugyanazokkal az alapvető fizikai és kémiai tulajdonságokkal rendelkezik, és ugyanazokra a célokra használják fel azokat. Ezért, és a jelenlegi dömpingellenes eljárás céljára, az érintett termék minden típusát egy terméknek kell tekinteni.

2. HASONLÓ TERMÉK

(27) A megvizsgált exportáló országokból behozott és ezekben az országokban belföldön eladott PSF, az analóg országban (az USA-ban) gyártott és a belföldi piacon értékesített, valamint a Közösségben, a közösségi iparág által előállított és értékesített termékről megállapítást nyert, hogy ugyanazokkal az alapvető fizikai és kémiai tulajdonságokkal és felhasználásokkal rendelkeznek. Ezért ezeket a termékeket hasonlóaknak kell tekinteni az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében.

C. **DÖMPING**

1. ÁLTALÁNOS MÓDSZER

(28) Az alábbiakban ismertetett általános módszer került alkalmazásra a Koreai Köztársaság, Tajvan, Szaúd-Arábia és – amennyire lehetséges – a KNK összes exportáló gyártójára. A dömpinggel kapcsolatos megállapítások alábbi bemutatása az érintett országokra ezért csak az egyes exportáló országok sajátos vonásait ismerteti.

2. RENDES ÉRTÉK

(29) Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésével összhangban először minden együttműködő exportáló gyártó esetében azt vizsgálták, hogy belföldi PSF-értékesítése reprezentatív-e, vagyis az ilyen értékesítés teljes volumene legalább 5 %-ot tesz-e ki a gyártónak a Közösségbe irányuló teljes exportértékesítési volumenéhez képest.

(30) A Bizottság ezt követően beazonosította a PSF-nek azokat a belföldön értékesített típusait, amelyek azonosak, vagy közvetlenül összehasonlíthatóak a Közösségbe irányuló exportban értékesített típusokkal. A terméktípusok alapján történő megvizsgálásra való tekintettel, ahogyan azt a (27) preambulumbekezdés jelzi, a Bizottság belföldön értékesített és exportált terméktípusokat vizsgált, amelyek származása, finomsága, összetétele, keresztmetszete, csillogása, színe, szilikonos kezelése, minősége és felhasználása közvetlenül összehasonlítható.

(31) Minden, az exportáló gyártók által a belföldi piacukon értékesített, és a Közösségbe irányuló exportra értékesített PSF típusával közvetlenül összehasonlítható típusra megállapítást nyert, hogy a belföldi értékesítés kellően reprezentatív-e az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének céljaira. A PSF egy bizonyos típusának belföldi értékesítése akkor minősült kellően reprezentatívnak, ha annak a típusnak a teljes belföldi értékesítési volumene a vi. során 5 %-ot vagy többet képviselt a PSF összehasonlítható típusának a Közösségbe exportált teljes értékesítési volumenéhez képest.

(32) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy a PSF minden egyes, belföldön reprezentatív mennyiségekben értékesített típusának belföldi értékesítése tekinthető-e úgy, hogy szokásos kereskedelmi feltételek szerint ment végbe, az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésével összhangban, oly módon, hogy megállapította a független ügyfeleknek történő jövedelmező értékesítés arányát a kérdéses PSF-típus esetében. Azokban az esetekben, amikor a gyártási költségek számított szintjével azonos vagy annál magasabb nettó eladási áron értékesített PSF-típus értékesítési volumene annak a típusnak a teljes értékesítési volumenében 80 %-nál többet képviselt, és amikor annak a típusnak a súlyozott átlagára a gyártási költséggel egyenlő volt, vagy annál nagyobb, a rendes érték a tényleges belföldi áron alapult, amelyet annak a típusnak a vi. során történt belföldi értékesítésének súlyozott átlagáraként számítottak ki, függetlenül attól, hogy ezek az eladások jövedelmezőek voltak-e vagy sem. Azokban az esetekben, amikor a PSF-típus jövedelmező értékesítésének volumene gyártási költségek számított szintjével azonos vagy annál magasabb, annak a típusnak a nettó értékesítésében 80 %-ot, vagy annál kevesebbet képviselt, vagy amikor annak a típusnak a súlyozott átlagára a gyártási költségnél alacsonyabb volt, a rendes érték a tényleges belföldi áron alapult, amelyet csak a típus jövedelmező értékesítésének súlyozott átlagaként számítottak ki, feltéve, hogy ezek az eladások annak a típusnak az értékesítésében 10 %-ot vagy annál többet képviseltek.

(33) Azokban az esetekben, amikor bármelyik terméktípus jövedelmező értékesítése annak a típusnak a teljes értékesítési volumenében 10 %-nál kevesebbet képviselt, úgy tekintették, hogy ezt a konkrét típust elégtelen mennyiségben értékesítették ahhoz, hogy a belföldi ár megfelelő alapot biztosítson a rendes érték megállapításához. Amikor egy bizonyos, egy exportáló gyártó által értékesített terméktípus belföldi árait nem lehetett felhasználni a rendes érték megállapításához, más módszert kellett alkalmazni.

(34) Megvizsgálásra került, hogy a rendes érték megállapítható-e más gyártók belföldi árai alapján, az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban. Mivel nem álltak rendelkezésre más gyártók megbízható belföldi árai, számított rendes érték felhasználására került sor az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

(35) Az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésével összhangban a rendes érték számítása minden egyes exportáló gyártó saját gyártási költségeinek az alapján történt, hozzáadva egy ésszerű összeget az eladási, általános és adminisztratív („SG&A") költségekre és az eredményhányadra.

(36) Ezért a Bizottság megvizsgálta, hogy a felmerült SG&A és az egyes érintett exportáló gyártók által a belföldi piacon realizált nyereség megbízható adatokat képeznek-e.

(37) A tényleges belföldi SG&A-költségek megbízhatóknak minősültek, amikor az érintett vállalat belföldi értékesítésének volumene reprezentatívnak volt tekinthető, ahogyan azt az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése meghatározza. A belföldi haszonkulcsot a szokásos üzletmenet keretében megvalósuló belföldi értékesítés alapján határozták meg.

(38) Minden esetben, amikor ezek a feltételek nem teljesültek, a Bizottság megvizsgálta, hogy a származási ország belföldi piacán más exportőrök vagy gyártók adatai nem használhatók-e fel, az alaprendelet 2. cikk (6) bekezdésének a) pontjával összhangban. Amikor megbízható adatok csak egy exportáló gyártóra álltak rendelkezésre, nem lehetett átlagot megállapítani, ahogyan azt az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének a) pontja ismerteti, és megvizsgálásra került, hogy az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételek teljesülnek-e, vagyis a termékek ugyanazon általános kategóriájának gyártására és értékesítésére vonatkozó adatok felhasználása a kérdéses exportőrre vagy gyártóra. Amikor ezek az adatok nem álltak rendelkezésre, vagy amikor azokat nem adta meg az exportáló gyártó, a SG&A és a haszon megállapítása az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjával összhangban történt, vagyis valamely más ésszerű módszer alapján.

3. EXPORTÁR

(39) Minden olyan esetben, amikor a terméket független ügyfeleknek exportálták a Közösségbe, az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban állapították meg, nevezetesen a ténylegesen fizetett vagy fizetendő exportárak bázisán.

(40) Amikor az exportértékesítés egy kapcsolt importőrön keresztül történt, és nem minősült megbízhatónak, az exportár számítása, az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján, annak az árnak a bázisán történt, amelyen az importált termékek első továbbértékesítése történt egy független vevőnek, kellően kiigazítva minden olyan költség szempontjából, amelyek a behozatal és a továbbértékesítés között merültek fel, valamint egy ésszerű árréssel a SG&A-re és a haszonra. Ilyen szempontból a kapcsolt importőr saját SG&A-költségeinek a felhasználására került sor. A Bizottság hivatalainál az a gyakorlat, hogy a haszonkulcsot az együttműködő független importőrök részéről rendelkezésre álló információk bázisán állapítják meg.

(41) Megjegyzendő, hogy a vizsgálat azt állapította meg, miszerint egy olyan független importőr van, amelyik kiegészítő jelleggel foglalkozik az érintett termékkel. Ennek az importőrnek a haszonkulcsa ezért nem került figyelembevételre.

4. ÖSSZEHASONLÍTÁS

(42) Az összehasonlítható típusokra vonatkozó rendes értéket és az exportárakat gyártelepi áron hasonlították össze. A rendes érték és az exportár közötti valós összehasonlítás érdekében, kellő engedmény biztosítására került sor, korrekciók formájában, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségekre, az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban. Megfelelő kiigazítások minden esetben történtek, amikor azok ésszerűnek, pontosnak és kellően alátámasztottnak bizonyultak.

5. DÖMPINGKÜLÖNBÖZET A MEGVIZSGÁLT VÁLLALATOKNÁL

(43) Az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése szerint, és a (45) preambulumbekezdésben ismertetett eseteket kivéve, a dömpingkülönbözetet minden exportáló gyártóra a rendes érték súlyozott átlaga és a terméktípusonkénti súlyozott exportátlagár közötti összehasonlítás bázisán határozták meg.

(44) Az egyik esetben azt kellett megvizsgálni, hogy mennyiben alkalmazható az ügyletenkénti összehasonlítás módszere, mivel az átlagértékek összehasonlításának módszere nem érzékeltette teljes mértékben a dömpinggakorlatot (lásd lent a (133)–(135) preambulumbekezdéseket). Azonban az ügyletenkénti összehasonlításra nem volt lehetőség abból a tényből következően, hogy a belföldi és az exportügyletek száma jelentősen különbözött. Továbbá nem sikerült olyan belföldi ügyleteket találni, amelyek időben egybeestek volna az exportügyletekkel.

(45) Azokban az esetekben, amikor az exportárak szerkezete jelentősen különbözött az egyes időszakok között, és a (43) és (44) preambulumbekezdésben leírt módszer nem tükrözte teljes mértékben a megvalósuló dömpinget, a rendes érték súlyozott átlaga az összes egyedi exportügylettel került összehasonlításra, az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésével összhangban.

(46) Azoknál az exportáló gyártóknál, amelyekről kiderült, hogy kapcsolt vállalatok, átlagos dömpingkülönbözet kiszámítására került sor, a Bizottság szokásos, a kapcsolt exportáló gyártókra vonatkozó gyakorlatának megfelelően.

6. MARADVÁNY DÖMPINGKÜLÖNBÖZET

(47) A nem együttműködő vállalatoknál a rendelkezésre álló tények alapján egy „maradvány” dömpingkülönbözet megállapítására került sor az alaprendelet 18. cikkének megfelelően.

(48) A maradvány dömpingkülönbözet meghatározásához először az együttműködés szintjét állapították meg. Az együttműködés szintjét magasnak ítélték meg, ahol az együttműködő exportáló gyártók kivitelének volumene közel állt ahhoz, amit az Eurostat az érintett országra megadott, és nem volt ok azt feltételezni, hogy valamelyik exportáló gyártó tartózkodna az együttműködéstől. Ebben az esetben az a döntés született, hogy a maradvány dömpingkülönbözetet a legmagasabb dömpingkülönbözetű együttműködő vállalat szintjén határozták meg, az intézkedések hatékonyságának biztosítása végett.

(49) Amikor az együttműködés szintje alacsony volt, a maradvány dömpingkülönbözetet egy másik exportáló gyártónak a legmagasabb dömpingkülönbözetű és reprezentatív modellje alapján állapították meg. Ezt a megközelítést azért is tartották szükségesnek, hogy elkerüljék az együttműködés megtagadásának megjutalmazását, és tekintettel arra a tényre, hogy nem voltak olyan jelek, miszerint egy nem együttműködő fél egy alacsonyabb szinten dömpingelt volna.

7. KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG

7.1. **Piacgazdasági elbánás („PGS”)**

(50) A KNK-ból származó behozatalra vonatkozó dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdései szerint kell meghatározni azoknál a gyártóknál, amelyekről azt állapították meg, hogy megfelelnek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában rögzített kritériumoknak.

(51) Röviden, és csak a könnyebb hivatkozás végett, azok a kritériumok, amelyek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában szerepelnek, és amelyek teljesítését a kérelmezőknek bizonyítaniuk kell, az alábbiakban foglalhatók össze:

1. az üzleti döntések és költségek a piaci feltételekre reagálva alakulnak, lényeges állami befolyásolás nélkül;

2. a számviteli nyilvántartásokat független könyvvizsgálatnak vetik alá, a nemzetközi számviteli szabványokkal összhangban és minden célra azokat alkalmazzák;

3. nincsenek lényeges torzítások, amelyeket a korábbi nem-piacgazdasági rendszerből hoztak át;

4. a jogbiztonságot és a stabilitást garantálják a csőddel és a tulajdonnal kapcsolatos jogszabályok;

5. a devizák átszámítása piaci árfolyamon történik.

(52) Öt gyártó kérte a KNK-ból a PGS-t az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján, és megválaszolták az exportáló gyártók számára készült, a PGS-igénylő nyomtatványt. Ezeknél a vállalatoknál a Bizottság megkeresett, és ezeknek helyiségeiben ellenőrzött minden, a PGS-kérelmekben benyújtott és szükségesnek ítélt információt.

(53) A vizsgálat bebizonyította, hogy az öt vállalat közül csak egy felelt meg minden megkövetelt kritériumnak, és ezért megkapta a PGS-t. Az exportáló gyártó a KNK-ban, amely megkapta a PGS-t:

— Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd.

(54) A fennmaradó négy kérelmet el kellett utasítani. A következő táblázat összefoglalja a meghatározást azon négy vállalatra vonatkozóan, amelyek esetében a PGS-t nem adták meg, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában ismertetett mind az öt kritériumra.

Vállalat	Kritériumok				
	2. cikk (7) bek. c) pont első fr. bek.	2. cikk (7) bek. c) pont második. fr. bek.	2. cikk (7) bek. c) pont harmadik fr. bek.	2. cikk (7) bek. c) pont negyedik. fr. bek.	2. cikk (7) bek. c) pont ötödik fr. bek.
1.	Nem teljesíti	Nem teljesíti	Nem teljesíti	Teljesíti	Teljesíti
2.	Teljesíti	Nem teljesíti	Nem teljesíti	Teljesíti	Teljesíti
3.	Nem teljesíti	Nem teljesíti	Nem teljesíti	Teljesíti	Teljesíti
4.	Nem teljesíti	Nem teljesíti	Nem teljesíti	Teljesíti	Teljesíti

Forrás: A kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok az együttműködő kínai gyártóktól

(55) Az érintett vállalatok lehetőséget kaptak arra, hogy a fenti megállapításokhoz megjegyzéseket fűzzenek. Mind a négy vállalat, amely nem kapta meg a PGS-t nem értettek egyet a meghatározásokkal, és azt állították, hogy meg kellett volna kapniuk a PGS-t.

(56) Az első kritériumot illetően, azaz, hogy az üzleti döntéseket a piaci jelzésekre reagálva hozzák-e meg, jelentős állami befolyásolás nélkül, és a költségek a piaci értékeket tükrözik, az egyik vállalat ellenvetést tett a Bizottság következtetésével szemben, miszerint állami szubvenciót kapott és ezért költségei nem tükrözték teljesen a piaci értékeket. Ebben az esetben a vállalat alapításakor a kollektív tulajdonban lévő részvényes nem pénzbeli hozzájárulás nyújtott, és nem kapott ellenértéket a vállalat megnövekedett értékére, amikor később részvényeit eladta. A helyszíni ellenőrzés során olyan bizonyíték összegyűjtésére került sor, amely megerősítette, hogy az állami tulajdonban lévő részvényes nem kapott kompenzációt az érték ilyen módon történt növekedéséért. Ennek a pénzügyi haszonnak köszönhetően a vállalatnak nem kellett kifizetnie a piaci értéket azokért az eszközökért, amelyek szükségesek az érintett termék előállításához. Következésképpen a költségekkel és az inputokkal kapcsolatos döntéseket nem tekintették úgy, hogy azok a piaci jelzésekre történő reagálások.

(57) Ezen kívül a vállalat megkísérelte elkendőzni a lehetséges állami befolyásolást. Valóban, a vállalat működési engedélye kínai változatának fordítását áttekintve megállapítást nyert, hogy a részvényesének üzleti hatókörére vonatkozó információkat, különösen a vezetésre és a városi tulajdonban lévő eszközök működtetésére vonatkozóakat, szándékosan kihagyták. Ezért azt a következtetést kellett levonni, hogy az exportáló gyártó nem adott elegendő információt arról, hogy piacgazdasági feltételek szerint működik. Az érintett vállalat által a közzététel után felhozott érvek egyike sem változtathatta meg ezt a következtetést és a kérelmet vissza kellett utasítani.

(58) A második kritériumot illetően, vagyis hogy a vállalatok rendelkeznek az alapvető számviteli nyilvántartások világos rendszerével, amelyet a nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően független könyvvizsgálatnak vetnek alá, négy vállalat nyújtotta be azt, hogy ők teljesítik ezt a kritériumot, mert számviteli nyilvántartásaikat független könyvvizsgálatnak vetik alá. Kiderült azonban, hogy a vállalatok közül háromnak a könyvvizsgálói jelentése nem említett meg több súlyos, a helyszíni ellenőrzés során feltárt problémát (beleértve a nemzetközi számvitel standardok be nem tartását), vagy nem magyarázták meg az érintett vállalatok számviteli politikájában történt változásokat. Egy másik vállalatról kiderült, hogy nem tükrözte elszámolásaiban a könyvvizsgálója által adott ajánlásokat. Ezért azt a következtetést kellett levonni, hogy nem történt meg a négy érintett vállalat számviteli elszámolásainak a nemzetközi számviteli standardok szerinti könyvvizsgálata, ahogyan azt az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja megköveteli, és a kérelmek elutasításra kerültek.

(59) A harmadik kritériumot tekintve három vállalat jelezte be, hogy a Bizottság megállapításaival ellentétben, nincsenek jelentős torzulások, amelyeket a korábbi nem piacgazdasági rendszerből hoztak volna át. Egy esetben ezt az állítást vissza kellett utasítani, mert kiderült, hogy az érintett vállalat egy kamatmentes kölcsönt és több más támogatást kapott a kormánytól. Ez azt jelenti, hogy jelentős torzulásokat hozott át a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből, ami hatással van gyártási költségeikre. Ami a második vállalatot illeti, nem lehetett elvégezni a megfeleltetést a vállalat földhasználati jogaiért fizetendő és ténylegesen fizetett összegek között. Továbbá – és ez vonatkozik a második kritériumra is – ennél a vállalatnál az immateriális eszközök amortizálása nem a számviteli standardoknak megfelelően történt. Egy harmadik vállalat úgy érvelt, hogy az a tény, miszerint nem tudott semmiféle bizonyítékot szolgáltatni arról, hogy a tőke befizetése a társasági szerződésében meghatározott módon történt, nem kapcsolódik semmiféle jelentős, a nem piacgazdasági rendszerből származó torzuláshoz, mert a kapcsolódó érdekek magánjellegűek. Mindazonáltal a vizsgálat feltárta, hogy a vállalat tőkéjének befizetésére vonatkozó szabályoknak nem szereztek érvényt. Ezért, azon következtetés levonására került sor, hogy ennél a vállalatnál jelentős, a nem piacgazdasági rendszerből áthozott torzulás áll fenn, és költségei, különösen az eszközök értékcsökkenésével kapcsolatban, jelentősen torzítottak. Következésképpen az a döntés született, hogy az érintett vállalatok nem teljesítették az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában a harmadik francia bekezdésben meghatározott feltételeket, és kérelmeiket ezért elutasították.

(60) Egy vállalat úgy érvelt, hogy a Bizottság döntését a PGS iránti kérelmével kapcsolatban az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában említett három hónapos időszakon túl hozta meg, és döntése ezért nem érvényes.

(61) E tekintetben megjegyzendő, hogy a Bizottság több alkalommal meghosszabbította a határidőt az érintett kínai exportáló gyártók, ezen belül az említett vállalat számára, amelynek nagy nehézségei voltak a PGS-kérelmező nyomtatvány kitöltésével a kezdeményezési értesítésben megadott határidőn belül.

(62) Azt is meg kell jegyezni, hogy a beérkezett PGS-kérelmek többsége hiányos volt, és számos lényeges magyarázatot és kiegészítő információt igényeltek, ami késleltette a vizsgálatot. Végül, egy sor probléma összetettsége miatt, amilyenek a vállalati struktúrák és az értékesítési csatornák, valamint azok a súlyos problémák, amelyeket a helyszíni ellenőrzés során találtak a vállalatok elszámolásaival kapcsolatban, meghosszabbították az elemzést, és nem volt lehetséges meghozni a kapott PGS-kérelmekkel kapcsolatos döntést a kezdeményezéstől számított három hónapon belül.

(63) E tekintetben megjegyzendő, hogy az ilyen határidő be nem tartása nem von maga után semmilyen nyilvánvaló jogi következményt, mivel a vállalatok ugyanúgy megkapták a lehetőségeket arra, hogy észrevételeket tegyenek. Továbbá, ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a fent említett vállalat nem vetett fel semmiféle negatív hatást a PGS meghatározásához szükséges hosszabb időszakból adódóan. Valójában az érdekelt felek egyike sem vetette fel, hogy ilyen hátránytól szenvedett volna.

(64) A fentiekre való tekintettel a következtetés az, hogy a PGS-sel kapcsolatos érvényes döntés még a három hónapos időszak eltelte után is meghozható, és az érintett vállalat kérelme ezért elutasításra került.

(65) A tanácsadó bizottsággal konzultáció folyt, és a közvetlenül érintett felek megkapták a megfelelő tájékoztatást. A közösségi iparág lehetőséget kapott az észrevételek megtételére, de nem érkezett észrevétel a PGS-döntéssel kapcsolatban.

7.2. **Egyedi elbánás (EE)**

(66) Szintén az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerint, országos vám megállapítása, ha van ilyen, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a hatálya alá eső országokra történik, azokat az eseteket kivéve, amikor a vállalatok igazolni tudják az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban, hogy a) szabadon repatriálhatnak tőkét és profitot; b) exportáraiknak és –mennyiségeiknek, valamint az értékesítés körülményeinek és feltételeinek meghatározása szabadon történik, c) a részvények többsége magánszemélyek tulajdonát képezi; d) az árfolyamok átszámítását a piaci árfolyamokon végzik, és e) az esetleges állami beavatkozás nem olyan, ami lehetővé tenné az intézkedések kijátszását, ha az exportőröknek különböző vámtételeket adnak meg.

(67) Az öt exportáló gyártó, amellett, hogy kérték a PGS-t, egyedi elbánást is igényeltek, arra az esetre, ha a PGS-t nem kapnák meg. Ahogyan a fentebbiekben ismertetésre került, a vállalatoknak bizonyítaniuk kell, hogy megfelelnek az alaprendelet 9. cikk (5) bekezdésében meghatározott kritériumoknak. Ahogyan az (57) preambulumbekezdés leírja, az egyik vállalat félrevezető tájékoztatást adott egyik részvényesének üzleti hatóköréről, annak érdekében, hogy elkendőzze a potenciális állami beavatkozást. Ezért a vállalat nem tudta bizonyítani, hogy teljes mértékben szabadon határozza meg az exportárakat és mennyiségeket, valamint az értékesítés feltételeit és kikötéseit. Ezen kívül nem tudta bizonyítani, hogy az állami beavatkozás nem olyan-e, ami lehetővé teszi az intézkedések kijátszását, ha ez az exportőr megkapná az egyedi vámtételt. Mivel ez a vállalat nem felelt meg minden, az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott kritériumnak, azt a döntést hozták, hogy ez a vállalat nem kapja meg az EE-t.

(68) A három másik vállalat közül az egyik, amely nem kapta meg a PGS-t, részben külföldi tulajdonban van, és szabadon repatriálhatja a profitját. A másik két vállalat kínai magánszemélyek tulajdonában van, amelyek a KNK-ban rendelkeznel lakóhellyel, ezért nem tartoznak e kritérium alá. A három vállalat által biztosított ellenőrzött információk alapján megállapítást nyert, hogy az állam nem gyakorolt befolyást a vállalatok azon képességére, hogy szabadon határozzák meg exportáraikat és –mennyiségeiket, valamint az értékesítés feltételeit és kikötéseit. Az állami befolyásolás foka ezeknél a vállalatoknál szintén nem minősült olyannak, ami lehetővé tenné az intézkedések kijátszását, mivel ezekben a vállalatokban a részvények többsége valóban magántulajdonban álló vállalatok tulajdonában van. Mivel versenyeznek egymással mind a belföldi, mind az exportpiacon, mindegyik vállalat inkább az egyedi haszonkulcsából fakadó előnyőket használja ki, ahelyett, hogy megengedne bármiféle kijátszást. Ahogyan az már az (54) preambulumbekezdésben említésre került, minden vállalat megfelelt az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott ötödik kritériumnak, hogy minden árfolyam-átszámítás piaci árfolyamon történik. Ezért a következtetés az volt, hogy azok közül a vállalatok közül, amelyek nem kapták meg a PGS-t, hárman megfeleltek az EE követelményeinek, amelyeket az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése ismertet.

(69) Ezért annak a következtetésnek a levonására került sor, hogy az EE-t meg kell adni a következő három exportáló gyártónak a KNK-ban:

— AnShun Pettechs Group, amely tartalmazza a következő kapcsolt exportőröket:

— Hangzhou AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.

— Deqing AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.

— Kunshan AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.

— Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd.

— Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd.

7.3. **Rendes érték**

7.3.1. *A rendes érték meghatározása mindazon exportáló gyártók számára, akik megkapták a PGS-t*

(70) Az a kínai exportáló gyártó, amely megkapta a PGS-t, felkérést kapott, hogy töltse ki a teljes kérdőívet, beleértve a belföldi értékesítéssel kapcsolatos információkat, és az érintett termék gyártási költségekről szóló információkat. Ez a válasz ellenőrzésre került az érintett vállalat helyiségeiben.

(71) Ami a rendes érték meghatározását illeti, a Bizottság ugyanazt a módszert követte, mint amit a (29)–(38) preambulumbekezdés ismertet.

7.3.2. *A rendes érték meghatározása mindazon exportáló gyártók számára, akik nem kapták meg a PGS-t*

i. *Analóg ország*

(72) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja alapján a rendes érték meghatározása azon exportáló gyártók számára, amelyek nem kapták meg a PGS-t, egy harmadik, piacgazdasággal rendelkező ország („analóg ország") árai vagy számított értékének alapján történik.

(73) A kezdeményezési értesítésben az USA-t tekintették, mint megfelelő piacgazdasággal rendelkező harmadik országot a rendes érték meghatározásához a KNK számára, és felhívták az érdekelt feleket, hogy adják elő észrevételeiket. Három exportáló gyártó vitatta ezt a választást a határidő letelte előtt, és egyikük egy olyan exportáló ország választását javasolta analóg országként, amely a legalacsonyabb rendes értékkel érintett a jelenlegi eljárásban. Érveket hoztak fel arra, hogy a gazdasági fejlettség szintje az USA-ban különbözik a KNK-étól, és hogy a költségek, beleértve a nyersanyagok árát, viszonylag magasabbak az USA-ban.

(74) Annak megállapítására, hogy az USA tervezett kiválasztása analóg országként helyénvaló volt-e, a Bizottság először a PSF ismert gyártóitól kért információkat az értékesítési és a piaci feltételekről, nevezetesen az USA-ból, Indiából, Indonéziából és Thaiföldről. A kért információkra egy gyártótól érkezett válasz az USA-ból, egy gyártótól Indiából és két gyártótól Indonéziából. Az is megvizsgálásra került, hogy Tajvan és a Koreai Köztársaság, amelyek az (5) preambulumbekezdésben említett párhuzamos időközi felülvizsgálat tárgyát képezik ugyanazon termék tekintetében, megfelelő analóg országnak tekinthetők-e.

(75) Tajvan tekintetében a párhuzamos időközi felülvizsgálat vizsgálata megmutatta, hogy csak a gyári új PSF-et értékesítették a belföldi piacon, míg azok a kínai exportőrök, akik nem kapták meg a PGS-t, kizárólag újrahasznosított PSF-et értékesítettek, ami jelentős kiigazításokat követelt volna meg a rendes értéknek az exportárral történő összehasonlításakor. Koreát illetően megállapítást nyert, hogy az exportáló gyártók dömpingelt áron exportáltak a Közösségbe (lásd a (112)–(137) preambulumbekezdéseket), ami azt mutatta, hogy nagyon valószínű a belföldi piac torzítása ebben az országban. Továbbá, az értékesítés legnagyobb részét a koreai piacon a gyári új PSF tette ki, míg újrahasznosított PSF-et (három közül) csak egy vállalat gyártott. Ezzel szemben az USA-ban mind a gyári új, mind az újrahasznosított PSF-et jelentős mennyiségekben értékesítették. Ezért az a következtetés született, hogy nincs látható ok arra, miszerint Korea vagy Tajvan megfelelőbb lenne az USA-nál, mint analóg ország. A többi potenciális analóg országra dömpingellenes vámok és/vagy kiegyenlítő vámok érvényesülnek, ami torzulásokat jelezhet e termék belföldi piacán.

(76) A Bizottság rendelkezésére álló összes információ elemzése azt mutatta, hogy az USA nagy és erős versenypiaccal rendelkezik az érintett termékre, több mint tíz gyártóval és jelentős, harmadik országokból származó behozatallal. Bár dömpingellenes vámokat kivetettek az érintett terméknek a Koreai Köztársaságból és Tajvanról történő behozatalára, mégis jelentős PSF-behozatal volt más országokból.

(77) Amint az a (27) preambulumbekezdésben említetésre került, az USA-ban gyártott és a belföldi piacon értékesített termék hasonló termék a Kínából a Közösségbe exportált érintett termékhez képest. Ilyen tekintetben csak az USA-ban ugyanazzal a gyártási eljárással gyártott terméktípusok kerültek figyelembevételre az összehasonlításhoz, vagyis az újrahasznosított hulladékból készült PSF.

(78) Kínában a fő felhasznált nyersanyagot, vagyis az újrahasznosított hulladékot nagyrészt a belföldi piacról szerezték be, míg valamennyit importáltak is az USA-ból és Európából. Az analóg országban a gyártó a nyersanyagokat kizárólag belföldi szállítóktól vásárolta. Ezért az a következtetés került levonásra, hogy a nyersanyagokhoz való hozzáférés az USA-ban könnyebb, vagy legalábbis hasonló volt, mint a KNK-ban.

(79) Az analóg ország kiválasztását a talált legalacsonyabb rendes érték alapján ésszerűtlennek bizonyult, mert nem világos kritériumokon, hanem inkább a végeredményen alapul. Ugyanúgy az a tény, hogy a költségek állítólag magasabbak egy piacgazdasággal rendelkező harmadik országban, önmagában nem tekinthető oknak arra, hogy az ilyen országot megfelelő analóg országnak tekintsék. Az állami beavatkozás egyik lehetséges célkitűzése az, hogy a költségszintet alacsonyan tartsa, bizonyos belföldi iparágak támogatása és versenyképességük fenntartása érdekében. Ezekben az esetekben az alacsonyabb költségek csupán ezen állami beavatkozás következménye, nem pedig a piaci erők eredménye. Pontosan az a célja az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának, hogy az analóg ország kiválasztása azért történik, hogy a rendes érték a nem-piacgazdasági feltételek hatásától mentes árakon és költségeken alapuljon.

(80) Ami a gazdasági fejlettség eltérő szintjét illeti az USA-ban és a KNK-ban, ez önmagában nem releváns tényező, amikor az analóg országot kiválasztják. Valójában egy korszerű és költséghatékony piac kiválasztása, amelyet erőteljes verseny jellemez, elvben alacsonyabb rendes értéket eredményez, mint az, ha a analóg ország gazdasági fejlettsége a nem-piacgazdasági országéval összehasonlítható.

(81) A fentieket figyelembe véve annak a következtetésnek a levonására került sor, hogy az USA a legmegfelelőbb analóg ország, és ilyen körülmények között az USA kiválasztása ésszerűnek és indokoltnak tűnt az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésével összhangban.

(82) A Bizottság ezt követően megküldött egy részletesebb kérdőívet az USA-beli gyártónak, információkat kérve a hasonló termék belföldi eladási árairól és gyártási költségeiről. A gyártó válaszának ellenőrzése a helyszínen történt.

(83) A közzététellel kapcsolatos észrevételek megküldésére meghatározott határidő lejártát követően két kínai exportáló gyártó úgy érvelt, hogy az USA nem tekinthető megfelelő analóg országnak, mivel 2001. januárja óta folyamatban van az amerikai PFS piacon alkalmazott versenyellenes magatartásokra és árrögzítésre irányuló vizsgálat, amely kiterjed mind az együttműködő, mind további nyolc amerikai vállalatra. E vizsgálat keretében az alperesek közül ketten bűnösnek vallották magukat, és közülük az egyiket megbírságolták. Az érvelés szerint Dél-Koreát és Tajvant kellett volna analóg országnak tekinteni.

(84) Meg kell jegyezni, hogy a fenti vizsgálat olyan gyakorlatokra vonatkozik, amelyek a vizsgálati időszak kezdetét több mint egy évvel megelőzően kerültek alkalmazásra és nem állt rendelkezésre olyan információ, amely rámutatott volna arra, hogy a bűnösnek mondott két piaci szereplő által alkalmazott gyakorlatok befolyásolták volna a vizsgálati időszak alatt az árakat, amelyek a rendesérték-számítás alapját képezték. Ezzel szemben az analóg ország gyártója által hasonló termék hazai értékesítésére alkalmazott és a koreai és tajvani gyártók által alkalmazott haszonkulcsok összehasonlításából megállapítható, hogy az ilyen haszonkulcs vagy megegyező, vagy alacsonyabb volt. Továbbá, a vizsgálat nem vezetett az együttműködő amerikai gyártó (Wellman Inc.) elleni eljáráshoz, amiről az amerikai hatóságok 2004. szeptemberében értesítettek tudniillik, hogy nem emeltek vádat a vállalat illetve alkalmazottai ellen. A fentiek alapján levonható az a következtetés, hogy az együttműködő amerikai gyártó által szolgáltatott, a rendes érték meghatározásának alapjául szolgáló információt nem torzította semmilyen versenyellenes magatartás, amely esetleg korábban jelen volt az amerikai piacon. Ilyen körülmények között megerősíthető, hogy az USA megfelelő analóg országnak tekinthető. Ugyanakkor megállapították, hogy minden olyan eset, amelyben a vizsgálatok igazolják, hogy a vizsgálati időszak alatt versenyellenes magatartás gyakorlására került sor vagy az a vizsgálat eredményeit torzította, a jelenlegi megállapítások felülvizsgálatát vonja maga után.

ii. *A rendes érték meghatározása az analóg országban*

(85) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének megfelelően azon exportáló gyártók esetében, amelyek nem kaptak PGS-t, a rendes értéket a hasonló helyzetű országok gyártóitól származó, ellenőrzött információk alapján kellett meghatározni, pl. az USA hazai piacán összehasonlítható terméktípusok esetén fizetendő vagy fizethető valamennyi ár alapján, mivel megállapítást nyert, hogy azokat a termékeket a kereskedelem szokásos folyamata során állítják elő reprezentatív mennyiségben.

(86) A rendes érték meghatározása tekintetében a Bizottság a (29)–(38) preambulumbekezdésben meghatározott módszert követte.

7.4. **Exportár**

(87) Minden olyan exportáló gyártó általi teljes exportértékesítés, amely a PGS-t vagy az EE-t megkapta, független ügyfelek részére történt a Közösségbe, és ezért az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban állapították meg, a ténylegesen fizetett vagy fizetendő exportárak bázisán.

7.5. **Összehasonlítás**

(88) A kért kiigazítások megtörténtek a vámhátrányok, a szállítás, a biztosítás és a kezelési, csomagolási és jóváírási költségek, a banki díjak és jutalékok tekintetében, ahol az alkalmazandó és indokolt volt.

(89) Bizonyos terméktípusoknak, amelyeket olyan kínai exportáló gyártók exportáltak, amelyeknek az EE-t megadták, volt néhány eltérő fizikai tulajdonságuk az analóg országban értékesített összehasonlítható típusokkal való összehasonlításban, mint például a csillogás, a szín, a keresztmetszet vagy a szilikonos kezelés. Ezért az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja szerinti engedményt kaptak. Egyéb megbízhatóbb információk hiányában a kiigazítás ezeknek a konkrét tulajdonságoknak a kapcsán az analóg országban talált árkülönbség alapján történt.

(90) A vizsgálat megállapította, hogy az analóg országban az értékesítési kizárólag a végső felhasználóknak történt, míg a kínai exportáló gyártók más értékesítési csatornákon keresztül is értékesítettek. Mivel ugyanilyen értékesítési csatornák az analóg országban nem voltak, egy különleges kiigazításra került sor, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának ii. alpontjával összhangban, oly módon, hogy a végső felhasználók rendes értékéből levontak egy, a bruttó eredményhányad 10 %-ának megfelelő összeget.

(91) A fentiek alapján a rendes érték meghatározása az EE-t megkapott vállalatok által a Közösségbe exportált érintett terméknek mintegy 70 %-a és mintegy 90 %-a közötti exportált mennyiségére történt meg. Ez reprezentatívnak minősült az érvényesülő dömping mértéke szempontjából.

(92) Kiigazítás történt a kínai exportáló gyártó tekintetében a HÉA-visszatérítések különbségeire is.

7.6. **Dömpingkülönbözet**

(93) Annál a vállalatnál, amelyik megkapta a PGS-t, a dömpingkülönbözet meghatározása a vállalat rendes értékének súlyozott átlaga és terméktípusonkénti exportárainak súlyozott átlaga közötti összehasonlítás alapján történt, ahogyan az a fentiekben meghatározásra került.

(94) Azon három exportáló gyártó esetében, amelyek megkapták az EE-t, az analóg országra megállapított rendes érték súlyozott átlagát az egyes, a Közösségbe exportált típusokra összevetették az exportáló gyártók által a Közösségbe exportált megfelelő típus exportárainak súlyozott átlagával, ahogyan arról az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése rendelkezik.

(95) Azon együttműködő exportáló gyártó esetében, amely sem a PGS-t, sem az EE-t nem kapta meg, és minden, együttműködést nem tanúsító exportőr esetében az országos szintű dömpingkülönbözet megállapítása az EE nélküli, nem piacgazdasági gyártónál talált dömpingkülönbözet és az együttműködő nem piacgazdasági exportáló gyártó legmagasabb dömpingelt és reprezentatív mintája közötti összehasonlítással történt, ahogyan azt a (49) preambulumbekezdés elmagyarázza.

(96) A dömpingkülönbözetek aközösségi nettó CIF-határparitáson számított vám előtti nettó ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Dömping-különbözet
Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd.	26,3 %
Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd.	4,9 %
Hangzhou AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.	49,0 %
Deqing AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.	
Kunshan AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.	
Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd.	63,2 %
Minden más vállalat	85,8 %

8. SZAÚD-ARÁBIA

(97) A kérdőívre adott válaszok két exportáló gyártótól és öt, az egyik exportőrrel kapcsolatos importőrtől érkeztek be.

8.1. **Saudi Basic Industries Corporation („Sabic”)**

8.1.1. *Rendes érték*

(98) Ez az exportáló gyártó reprezentatív értékesítéssel rendelkezett a hasonló termékből a belföldi piacon. Mindazonáltal, ezeket az eladásokat nem lehetett úgy tekinteni, hogy a szokásos kereskedelmi feltételekkel történtek, az áraik miatt. Következésképpen, és az exportáló ország más gyártóitól származó megbízható adatok hiányában, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott módon ki kellett számítani.

(99) A rendes érték kiszámításához azokat az SG&A-költségeket, amelyek az érintett együttműködő exportáló gyártónál a hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi feltételek szerinti belföldi értékesítésével kapcsolatban, a vizsgálati időszak során merültek fel, minden egyes exportált típusra hozzáadták a saját átlagos gyártási költségéhez, a vizsgálati időszak során.

(100) Mivel már exportáló gyártókra Szaúd-Arábiában nem álltak rendelkezésre megbízható adatok (lásd a (104)–(106) preambulumbekezdéseket), és mivel a termékek ugyanazon általános kategóriájának gyártására és értékesítésére vonatkozó tájékoztatást az érintett exportáló gyártó nem bocsátott rendelkezésre, a haszonkulcsot valamely más, ésszerű módszerrel kellett meghatározni az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjában meghatározott módon. E tekintetben az 5 %-os haszonkulcs minősült ésszerűnek. Nem állt rendelkezésre olyan információ, amely arra utalt volna, hogy ez a haszonkulcs meghaladja azt az eredményt, amelyet az ugyanabba az általános kategóriába tartozó termékek más exportőrei vagy gyártói szokásosan realizálnak Szaúd-Arábia belföldi piacán, ahogyan azt az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdésének c) pontja megköveteli.

8.1.2. *Exportár*

(101) Minden értékesítés a Közösségbe egy kapcsolt importőrön keresztül történt, amely a terméket mind kapcsolt, mind független ügyfeleknek továbbértékesítette. Azok a kapcsolt ügyfelek aztán az érintett terméket más független ügyfeleknek értékesítették tovább. Következésképpen az exportár kiszámítása az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban történt.

8.1.3. *Összehasonlítás*

(102) Kiigazítások történtek a szállítás, a biztosítás, a csomagolás és a jóváírási költségek különbségeire.

(103) Ez az exportáló gyártó engedményt is kért a rendes értékre a belföldi piaci értékesítési költségek után. Azon tény mellett, hogy nem állt rendelkezésre olyan bizonyíték, amely igazolta volna az igényelt összeget, a rendelkezésre bocsátott információk alapján nem volt levonható olyan következtetés, hogy ez a tényező kihatna az árak összehasonlíthatóságára. Különösen azt nem lehetett kimutatni, hogy a belföldi ügyfelek következetesen más árat fizettek volna ennek a tényezőnek köszönhetően. Emellett megállapítást nyert, hogy ezek a ráfordítások nemcsak a hasonló terméknek a belföldi piacon való értékesítésére, hanem a más piacokon történőre is vonatkoztak, beleértve az érintett terméknek a Közösségbe történő értékesítését. A fentiek alapján a kért engedményt el kell utasítani, mivel az nem felelt meg a 2. cikk (10) bekezdése követelményeinek.

8.2. **National Polyester Fibers Factory („NPF")**

(104) A kérdőíves válasz, amelyet ez az exportáló gyártó nyújtott be, jelentősen hiányos volt és ellentmondó információkat tartalmazott. Bár a vállalatot felkérték, hogy javítsa és egészítse ki valamint tegye világosabbá válaszát, az nem adta meg a hiányzó információkat és nem végezte el a megfelelő javításokat. Ezen kívül a helyszíni ellenőrzést feltárta, hogy az NPF a PSF-nek a vi. során történt belföldi értékesítésének több mint feléről nem számolt be. Emellett nem volt lehetséges a vállalat beszámolójában szereplő összes értékesítést, ezen belül a Közösségbe irányuló exportértékesítést, a számviteli dokumentumokkal összevezetni. Ezért úgy tekintették, hogy a kérdőíves válaszban megadott értékesítési adatok nem minősülnek megbízható alapnak a dömpingkülönbözet megállapításához.

(105) Továbbá a gyártás költségére vonatkozó adatok nem voltak összevezethetők a vállalat belső számviteli dokumentumaival, és nem bocsátottak rendelkezésre olyan alátámasztó bizonyítékot, amely igazolta volna, hogy a megadott adatok valóban teljeskörűek és helyesek lennének. Ezért arra a következtetésre jutottak, hogy a hasonló termék gyártásának költségével kapcsolatban benyújtott információk nem megbízhatóak, és nem használhatók fel a rendes érték meghatározására.

(106) A fentiekre való figyelemmel úgy tekintették, hogy a dömpingkülönbözet ennél az exportáló gyártónál nem állapítható meg saját adatai alapján. A dömpingkülönbözet meghatározása ezért a rendelkezésre álló tények alapján történt, ahogyan azt az alaprendelet 18. cikke előírja. E tekintetben, és figyelembe véve az NPF által benyújtott hiányos információt, nem volt ok annak a következtetésnek a levonására, hogy az NPF más szinten dömpingelt volna, mint a másik exportáló gyártó Szaúd-Arábiában. Ezért helyénvalónak tekintették, hogy az NPF esetében a dömpingkülönbözetet ugyanazon a szinten határozzák meg, mint a másik szaúd-arábiai exportáló gyártó esetében.

(107) A vállalat kétségbe vonta ezt a megközelítést, úgy érvelve, hogy a teljes átláthatóságot szem előtt tartva járt el és bármely, az általa szolgáltatott információban előforduló hiba nem szándékolt és kizárólag gépelési jellegű. Ennek ellenére a vállalat nem biztosított további ellenőrzött információt, amelynek alapján a Bizottság felülvizsgálhatta volna megállapításait.

(108) A másik szaudi exportáló gyártó nem értett egyet a fenti megközelítéssel, úgy érvelve, hogy az jutalmazná az együttműködés megtagadását. Továbbá azzal érvelt, hogy az NPF más típusú, olyan termékeket exportált, amelyek nem hasonlíthatók össze a Sabic által exportált típusokkal. E tekintetben megállapítandó, hogy az NPF dömpingkülönbözetét a rendelkezésre álló legjobb információk alapján határozták meg. Mivel az érintett termék Szaúd-Arábiából a Közösségbe irányuló exportjának nagy hányadát (81 %) a Sabic állította elő, bármiféle más elfogadható módszer hiányában, ezt a megközelítést tekintették megfelelőnek az NPF dömpingkülönbözetének meghatározására. Továbbá, amint az már fentebb említésre került, nem volt ok annak a következtetésnek a levonására, hogy az NPF más szinten dömpingelt volna, mint a másik exportáló gyártó Szaúd-Arábiában. A két ország által exportált különböző terméktípusok vonatkozásában megállapították, hogy azok az érintett termék meghatározása alá tartoznak. Ilyen körülmények között a (106) preambulumbekezdésben ismertetett megközelítés indokoltnak tekinthető.

8.2.1. *Dömpingkülönbözet*

(109) A dömpingkülönbözetet a vállalati rendes érték súlyozott átlagának a terméktípusonkénti exportárainak súlyozott átlagával történő összehasonlítása alapján végezték el, ahogyan az a fentiekben meghatározásra került. Ahogyan a (106) preambulumbekezdés megmagyarázza, a dömpingkülönbözet meghatározása a másik szaúd-arábiai exportáló gyártónál, nevezetesen az NPF-nél ugyanazon a szinten történt, mint az együttműködő szaúd-arábiai exportáló gyártó esetében (a Sabicra).

(110) A rendes érték és az exportár közötti összehasonlítás a dömping meglétét mutatta. A dömpingkülönbözetek a közösségi CIF-határparitáson számított, vámfizetés előtti nettó ár százalékában kifejezve a következők:

National Polyester Fibers Factory 31,7 %

Saudi Basic Industries Corporation (Sabic) 31,7 %

(111) Mivel az előbb említett két vállalat a Szaúd-Arábiából a Közösségbe irányuló exportértékesítés egészét képviselték, ahogyan azt a (48) preambulumbekezdés megmagyarázza, a maradványvám meghatározása is a legnagyobb dömpingkülönbözettel rendelkező együttműködő vállalat szintjén történt. Ily módon a maradványvám a közösségi CIF-határparitáson számított, vámfizetés előtti nettó ár százalékában kifejezve, 31,7 %.

9. A KOREAI KÖZTÁRSASÁG

(112) A kérdőívre válaszok három exportáló gyártótól érkeztek be, amelyeket a minta számára kiválasztottak.

(113) Az egyik exportáló gyártó eredetileg minden olyan termékre benyújtott adatokat, amelyek poliésztert tartalmaztak. Mivel azonban a jelenlegi felülvizsgálat csak a jelenleg az 5503 20 00 KN-kód alá besorolható, kártolatlan, fésületlen, vagy fonásra más módon feldolgozott szintetikus poliészter vágott szálakra vonatkozik (vagyis 50 % vagy annál több poliésztert tartalmaznak), minden olyan terméket, amelyről az exportáló gyártó azt nyilatkozta, hogy 50 %-nál kevesebb poliésztert tartalmaz, figyelmen kívül hagytak.

9.1. **Rendes érték**

(114) A mintába kiválasztott három exportáló gyártó esetében a hasonló termék értékesítése reprezentatív volt a fenti (29)–(31) preambulumbekezdések meghatározása szerint. Jelentős mértékben a rendes érték a szokásos üzletmenet keretében, független ügyfelek által a Koreai Köztársaságban fizetett vagy fizetendő árakon alapult, az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban. Az olyan terméktípusokra azonban, amelyeknél a belföldi értékesítés nem volt elégséges a reprezentatívitás megállapításához, vagy az nem a szokásos üzletmenet keretében zajlott, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban számították ki, ahogyan azt a (34) preambulumbekezdés elmagyarázza.

(115) Az egyik exportáló gyártó a Koreai Köztársaságban koreai feldolgozóipari vállalatoknak végzett értékesítésről, mint belföldi értékesítésről számolt be annak ellenére, hogy a terméket a későbbiekben exportra szánták. Az exportáló gyártó úgy érvelt, hogy ezeket az eladásokat belföldi felhasználásra szánták. Ezek az eladások azonban az exportértékesítésre vonatkozó igazgatási megállapodások hatálya alá tartoztak, mivel nem tartoztak a belföldi értékesítési adó hatálya alá, rendszerint számlázásuk USA dollárban történt, kifizetésük pedig akkreditívekkel, vámhátránnyal kapcsolatos egyezség vonatkozott rájuk, és általában helyi exportnak minősültek a vállalat számviteli nyilvántartásaiban. Ilyen körülmények között, és a (2) preambulumbekezdésben említett vizsgálat során elfogadott megközelítéssel összhangban („az eredeti vizsgálat"), ezt az értékesítést kihagyták a rendes érték kiszámítása során annál a vállalatnál.

(116) Ugyanaz az exportáló gyártó a Koreai Köztársaságban hasznot húzott abból a nemzeti programból, az úgynevezett „megoldási programból", amelyet arra alakítottak ki, hogy segítsék a pénzügyi nehézségekkel küzdő koreai vállalatokat. E program alapján a vállalat át tudta alakítani adósságait részvénnyé, ily módon jelentős összeget könyvelhetett el bevételként és mesterségesen kiiktatta a vállalat SGA-költségének egy nagy részét. Ezért úgy tekintették, hogy ezt az összeget szokásos jövedelemként kell figyelembe venni az SG&A-költség kiszámításakor. A SG&A-költség, amelyről beszámoltak, a mesterséges jövedelemmel együtt, következésképpen nem tükrözte ésszerűen a hasonló termék gyártásában és értékesítésében felmerült költségeket. Ezért az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdésével összhangban ez az összeg nem került figyelembevételre az SG&A-költség kiszámításánál.

(117) A vállalat továbbá jogot formált az SG&A-költség meghatározásánál a behajthatatlan követelések törléséből származó haszonra. Mivel ezek a követelések nem kapcsolódtak az érintett termékhez és az ún. „megoldási programból" eredő hasznokhoz, az az SG&A-költség kiszámításakor nem tekinthető szokásos jövedelemnek. A vállalat szerint a behajthatatlan követelések törlése minden évben előfordul, és emiatt nem zárhatók ki a számításokból. Ez ellentétben áll a vállalat könyvvizsgálói jelentéseiben foglaltakkal, amelyek szerint az utóbbi két pénzügyi év során nem fordult elő ilyen törlés, valamint kimutatták, hogy az meghatározott módon kapcsolódik az ún. „megoldási programhoz". Emiatt fenntartják, hogy ezt a hasznot nem veszik figyelembe az SG&A-költségek kiszámításakor.

(118) A vállalat szerint az SG&A kiigazítása normális üzleti tevékenységére vezethető vissza és emiatt nem hagyható figyelmen kívül. A vállalat a közzétételt követően olyan új információkat nyújtott be, amelyek ugyanakkor rámutattak arra, hogy az előző preambulumbekezdésekben említett két haszon nem kapcsolódik az érintett termékhez. Továbbá, a beküldött új ellenőrizetlen információ ellentétes volt a helyszíni vizsgálat során gyűjtött információval és emiatt azokat nem lehetett elfogadni. Ezért, az ún. „megoldási programhoz" kapcsolódó követeléseket el kell utasítani.

(119) Ugyanaz az exportáló gyártó jelentős biztosítási jövedelemről számolt be a vi. során, azon tűz következtében, amely az érintett termék egyik gyártósorán pusztított, még a vi. előtt. A vállalat ezt a jövedelmet levonta az érintett termék belföldi eladásainak SG&A-költségekből. Másfelől nem vette figyelembe az azzal tűzzel kapcsolatban a vi. során felmerült költségeket. A SG&A-költségeket ezért nagymértékben alulértékelte. A biztosításból származó jövedelmet arra használták fel, hogy egy új gyártósort telepítsenek, amely többé már nem gyártja az érintett terméket. Következetesen úgy tekintették, hogy mindazok a költségek és jövedelmek, amelyek a tűzből származnak, vagy a vi.-n kívüliek, vagy nem kapcsolódnak az érintett termékhez és ezért nem kell azokat figyelembe venni az SG&A-költség kiszámításához a rendes érték kiszámításának céljára.

(120) A közzétételt követően a vállalat kifogásolta a fenti következtetéseket, az üzletvesztés okozta költségekre hivatkozva. Bár az erre irányuló követelést már a helyszíni ellenőrző látogatás során megvizsgálták, a vállalat elmulasztotta azoknak az alátámasztó bizonyítékoknak a benyújtását, amelyekkel kimutatható lett volna a biztosítási jövedelem azon része, amelyet állítólag az üzletvesztésből eredő hátrányokra szántak. Ezért ezt a követelést el kell utasítani.

9.2. **Exportár**

(121) Az egyik exportáló gyártó közölte, hogy az eredeti vizsgálatban a vállalatnak volt egy kapcsolt importőre a Közösségben. Az exportáló gyártó azt mondta, hogy ez a helyzet megváltozott, és a Közösségben lévő importőr – ha még létezik – többé nincs velük kapcsolatban. Meg kell jegyezni, hogy az importőr az érintett terméknek a koreai exportáló gyártótól a Közösségbe irányuló értékesítésben jelentős összeget bonyolított le. Ez a probléma gondos megvizsgálásra került, annak meghatározása érdekében, hogy az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása garantált-e a jelen esetben.

(122) Elemzés készült a koreai exportáló gyártó által a kapcsolt importőrnek felszámított árakról. Megállapítást nyert, hogy ezek az árak következetesen ugyanazon a szinten voltak, mint azok, amelyeket a független importőröknek számítottak fel a vizsgálati időszakban. Ilyen körülmények között úgy tekintették, hogy a kapcsolt felek közötti árak a szokásos feltételeket jelentették és megbízhatóak voltak. Ezért, mivel az exportárak megbízhatóak voltak, nem volt szükség arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésében meghatározott rendelkezésekhez folyamodjanak, és következtetést vonjanak le a két vállalat közötti kapcsolatról.

(123) Ezért ennek az exportáló gyártónak az esetében az exportár a Közösségen belüli összes ügyfél által fizetett vagy fizetendő árakon alapult.

(124) A másik két exportáló gyártónál az exportár a Közösségen belüli független ügyfelek által fizetett vagy fizetendő árakon alapult.

9.3. **Összehasonlítás**

(125) A valós összehasonlítás biztosítására engedmények megadására került sor a behozatali terhekre és a közvetett adókra, vámokra, a szállításra, a biztosításra, kezelésre, rakodásra és járulékos költségekre való tekintettel, a banki díjakra, hitelköltségekre és jutalékokra, ahol azok alkalmazandók és indokoltak.

(126) Mindhárom exportáló gyártó hivatkozott vámhátrányra, azon az alapon, hogy a behozatali terheket a hasonló termék viselte, amikor felhasználásra szánták az exportáló országban, de az visszafizetésre került, amikor a terméket a Közösségbe irányuló exportra értékesítették. Mindegyik esetben a felhozott összegről kiderült, hogy nagyobb, mint a hasonló termék által a belföldi piacon viselt vám összege, és ezért az engedmények ennek megfelelően kiigazításra kerültek.

(127) A közzétételt követően két vállalat kifogásolta a vámhátrányok kiigazításához alkalmazott módszert, részben azért, mert az különbözött az eredeti vizsgálat során alkalmazottól. Állításuk szerint a kérdőívre adott válaszukban megadott módszert kellett volna alkalmazni.

(128) Megállapítást nyert, hogy a vállalatok által alkalmazott, az eredeti vizsgálat során alkalmazottal megegyező számítási módszer nem tükrözte a hasonló termékek által viselt vámok tényleges importált szintjét. Emiatt nem felelt meg az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelményeknek és emiatt azt el kellett utasítani. A jelenlegi vizsgálat során alkalmazott módszer eleget tesz a 2. cikk (10) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételeknek és ezért azt legmegfelelőbbnek ítélték és ezért azt fenntartják.

(129) Emellett mindhárom exportáló gyártó felhozott hitelköltségeket, a tényleges hitelezési időszak alapján, amelyet az ügyfelek a koreai belföldi piacon használt „nyitvaszállítási" fizetési rendszer szerint vesznek igénybe. Megállapítást nyert, hogy az ilyen rendszer szerint általában az exportáló gyártók nem adtak meg konkrét hitelezési időszakokat, és ráadásul az igénybe vett hitelezési időszakokat nem lehetett pontosan megállapítani, mivel a beérkezések nem voltak konkrét számlákhoz köthetőek. Ilyen körülmények között ezeket az engedményeket nem lehetett megadni.

(130) A közzétételt követően, két vállalat állítása szerint az a tény, miszerint nyitott számlás rendszert használnak, önmagában nem jelent okot arra, hogy elutasítsák a hitelköltségek kiigazítását. Ugyanakkor, a vizsgálat rámutatott arra, hogy a bejelentett árak és hitelfeltételek között nem állt fenn következetes kapcsolat. Nem lehetett kimutatni, hogy az eladást megelőzően a vevőkkel megegyezés született volna egyes meghatározott hitelfeltételekről, és hogy mindennek hatása lett volna az árakra és azok összehasonlíthatóságára. Az exportáló termelők követeléseit emiatt elutasították.

(131) Egy exportáló gyártó kiigazítást kért más tényezők miatt, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontjával összhangban, azon az alapon, hogy a kivitel és a belföldi értékesítés a kereskedelem különböző szintjein ment végbe, és ezért kihatott az árak összehasonlíthatóságára. Valójában azt vetették fel, hogy a belföldi értékesítés alapvetően végfelhasználóknak történt, míg a Közösségbe irányuló export főként forgalmazók számára. Mivel a vállalat nem tudta számszerűsíteni a megfelelő kiigazítást, a kérelem az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének d) pontja ii. alpontján alapult, nem pedig a 2. cikk (10) bekezdés d) pont i. alpontján. A vállalat később azt vetette fel, hogy a kiigazításnak a belföldi piacon a végső felhasználóknak és a forgalmazóknak felszámított árak közötti különbségen kellene alapulnia. A vállalat azonban nem volt olyan helyzetben, hogy be tudta volna bizonyítani, hogy van ilyen következetes és világos különbség az árakban. Ezért nem volt lehetséges arra következtetni, hogy a kereskedelem szintjében lévő különbsége kihatott az árak összehasonlíthatóságára, és következésképpen az igény elutasításra került.

(132) Az egyik exportáló gyártó felvetette, hogy a fizikai tulajdonságok különbségeire vonatkozó kiigazítást garantált a finomság és a csillogás tekintetében a terméktípusok között lévő különbségek alapján. A vállalat azonban nem tudta bebizonyítani, hogy a finomság és a csillogás különbsége kihat az árra, vagy az ár összehasonlíthatóságára, és ezt az igényt következésképpen el kellett utasítani.

9.4. **Dömpingkülönbözet**

(133) A rendes érték súlyozott átlagának a súlyozott átlagos exportárral való összehasonlítása terméktípusonként, gyártelepi alapon két exportáló gyártó esetében a dömping meglétét mutatta ki. Továbbá, az egyik exportáló gyártó tekintetében meg kell jegyezni, hogy az exportárak a vi. utolsó hónapjában („a második időszak") általában és átlagukban magasabbak voltak, mint az azt a hónapot megelőző időszakban („első időszak") felszámítottak. Miközben az exportárak a második időszakban magasak voltak, és csaknem a nem-dömpingelt szinten, jelentős dömping gyakorlása folyt az első időszakban, amikor az exportárak alacsonyabbak voltak. Így az exportárak szerkezete jelentősen különbözött a vi. első és második időszaka között. Továbbá megállapítást nyert, hogy egy átlag-az-átlaghoz alapján történő összehasonlítás nem jelezné jelentős dömping gyakorlását a vi. első időszakában, mivel az a módszer nem tenné lehetővé hogy az exportárak szerkezetében a vi. első és második időszaka közötti jelentős különbségeket megfelelően figyelembe vegyék. Ezért, és figyelemmel a (134) preambulumbekezdésben említett megállapításokra, azt a következtetést vonták le, hogy a súlyozott átlagos rendes értéket az összes egyedi exportügylet áraival kell összehasonlítani, az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése szerint, annak érdekében, hogy teljes mértékben tükrözzék a megvalósuló dömpinget.

(134) A (44) preambulumbekezdésben ismertetett okok miatt az egyedi rendes értékek és az egyedi exportárak összehasonlítása ügyletenkénti alapon nem volt lehetséges. Valójában mivel az egyik exportáló gyártó csak egy számlát bocsátott ki havonta és ügyfelenként, nem volt lehetséges ésszerű párosítást találni az egyedi exportügyletek és az egyedi belföldi ügyletek között. A legtöbb esetben ez az összehasonlítás megkövetelte volna, hogy ugyanannak a hónapnak az áraiból számítsanak átlagot (ami nem jelentett volna egy ügyletenkénti összehasonlítást), vagy önkényesen kellett volna az összehasonlításra kiválasztani exportárakat.

(135) Az exportáló gyártó nem értett egyet azzal módszerrel, amelynek során a rendes érték súlyozott átlagát összehasonlították valamennyi egyedi exportügylet árával. Valóban, a vállalat állítása szerint gazdaságilag igazolható a vi. utolsó hónapjában nem dömpingelt áron végrehajtott ügyletek alacsony száma, és emiatt nem igazolt annak feltételezése, hogy létezett az időszak alatt exportár-szerkezet. Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy az ilyen számlák gazdasági indokoltsága – figyelmen kívül hagyva azt, hogy ebben a kontextusban releváns-e az ilyen indoklás – nem lehetett a végső felhasználóval ellenőrizni. Emellett, az exportáló gyártó követelése, miszerint az ügyletek alacsony száma gazdaságilag indokolt, ellentétes a vállalat által szolgáltatott azon információkkal, amelyek szerint az árkompenzációra a vi. után került sor. Ezenfelül, a vállalatnak a vi. tizenegy hónapjára (december kivételével), valamint első félévére megállapított súlyozott átlagok összehasonlításán alapuló dömpingkülönbözete megegyezett azzal a szinttel, amelyet a teljes vi.-re meghatározott súlyozott átlag és ügyletek összehasonlításán alapuló módszerrel határoztak meg. A fentiek tekintetében, ebben az ügyben megfelelő a rendes érték súlyozott átlagát valamennyi egyedi export ügylettel összehasonlító módszer.

(136) A mintában nem szereplő együttműködő vállalatoknál a mintában szereplő vállalatok dömpingkülönbözetének súlyozott átlagát számították ki. Erre a célra a Sung Lim Co., Ltd.-et vették figyelembe, amelynek a dömpingkülönbözete elhanyagolható volt, az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdésével összhangban.

(137) A megállapított dömpingkülönbözetek a közösségi CIF-határparitáson, vámfizetés előtti ár százalékában kifejezve a következők:

— Huvis Corporation, Szöul 5,7 %,

— Saehan Industries Inc., Szöul 10,6 %,

— Sung Lim Co., Ltd., Kumi-si 0,9 % (*elhanyagolható*),

— Együttműködő vállalatok, amelyek nem szerepeltek a mintában 6,0 %

— Minden más vállalat 10,6 %.

10. TAJVAN

(138) A kérdőívre válaszok a minta számára kiválasztott két exportáló gyártótól érkeztek be.

(139) Mindkét exportáló gyártó eredetileg minden olyan termékre benyújtott adatokat, amelyek poliésztert tartalmaztak. Mivel azonban a jelenlegi felülvizsgálat jelenleg csak az 5503 20 00 KN-kódra besorolható kártolatlan, fésületlen, vagy fonásra más módon feldolgozott szintetikus poliészter vágott szálakra vonatkozik (vagyis 50 % vagy annál több poliésztert tartalmaznak), minden olyan terméket, amelyről az exportáló gyártó azt nyilatkozta, hogy 50 %-nál kevesebb poliésztert tartalmaz, figyelmen kívül hagytak.

10.1. **Rendes érték**

(140) Mindkét exportáló gyártó esetében a hasonló termék értékesítése reprezentatív volt. Jelentős mértékben, a rendes érték a szokásos üzletmenet keretében, független ügyfelek által Tajvanon fizetett vagy fizetendő árakon alapult, az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban. Az olyan terméktípusokra azonban, amelyeknél a belföldi értékesítés nem volt elégséges a reprezentatívitáshoz, vagy az nem a szokásos üzletmenet keretében zajlott, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban számították ki, ahogyan azt a (34) preambulumbekezdés elmagyarázza. A SG&A és az eredmény a hasonló terméknek a szokásos üzletmenet szerinti gyártására és értékesítésére vonatkozó tényadatokon alapult, a vizsgálat tárgyát képező exportáló gyártónál, az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdésével összhangban.

10.2. **Exportár**

(141) Mindkét exportáló gyártónál az exportárak megállapítása a független ügyfelek által a Közösségben ténylegesen fizetett árak alapján történt, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

10.3. **Összehasonlítás**

(142) A valós összehasonlítás biztosítására engedmények megadására került sor a szállításra, a biztosításra, kezelésre, rakodásra és járulékos költségekre való tekintettel, a csomagolási költségekre, banki díjakra, a visszatérítésekre, engedményekre, hitelezési költségekre és jutalékokra, ahol azok alkalmazandók és indokoltak.

10.4. **Dömpingkülönbözet**

(143) A PSF egyes típusainak súlyozott átlagos rendes értéke összehasonlításra került a megfelelő típus exportjának súlyozott átlagárával, az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésével összhangban.

(144) Az összehasonlítás a dömping meglétét mutatta a két megvizsgált tajvani exportáló gyártónál, amelyre a dömpingkülönbözet egyenlő volt azzal az összeggel, amellyel az így megállapított rendes érték meghaladta a Közösségbe irányuló export árát.

(145) A megállapított dömpingkülönbözetek a közösségi CIF-határparitáson számított, vámfizetés előtti nettó ár százalékában kifejezve a következők:

— Nan Ya Plastics Corporation, Taipei 1,7 %,

— Far Eastern Textile Ltd., Taipei 1,8 %.

(146) Mivel mindkét dömpingkülönbözet elhanyagolható volt, vagyis kevesebb, mint 2 %, és a Bizottság következetes gyakorlatának megfelelően, az eljárást Tajvannal szemben intézkedések meghozatala nélkül be kell fejezni, amennyiben azok a körülmények, amelyek ezekre az eredményekre vezettek, tartósaknak minősülnek.

D. **A MEGVÁLTOZOTT KÖRÜLMÉNYEK TARTÓS JELLEGE ÉS A KÁROKOZÓ DÖMPING FOLYTATÓDÁSÁNAK/MEGISMÉTLŐDÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE**

1. ÁLTALÁNOS BEVEZETŐ

(147) A Tajvanra és a Koreai Köztársaságra vonatkozó időközi felülvizsgálat keretében a Bizottság megvizsgálta azt is, hogy az eredeti vizsgálathoz képest megváltozott körülmények a dömping és a károkozás szempontjából indokoltan tekinthetők-e tartós jellegűeknek az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

(148) Továbbá Tajvant tekintve, és az alaprendelet 11. cikkének (7) bekezdésével összhangban, az is megvizsgálásra került, hogy valószínű-e, hogy a dömping folytatódna, vagy újra megjelenne, ha az intézkedéseket visszavonnák.

2. A KOREAI KÖZTÁRSASÁG

(149) Ahogyan a fentiekben említésre került, a jelenlegi vizsgálat kimutatta a dömping meglétét a mintába beválasztott három exportáló gyártó közül kettőnek az esetében, bár az eredeti vizsgálatánál alacsonyabb szinten. A harmadik exportáló gyártót tekintve, ahogyan az eredeti vizsgálatban is, a dömping a megállapítás szerint elhanyagolható szintű.

(150) A dömpingre vonatkozóan megváltozott körülmények tartós jellegével kapcsolatos elemzés figyelembe vette a gyártási kapacitást, az értékesítési volumen alakulását a belföldi piacon, a közösségi piacon és a más harmadik országokba irányuló kivitel piacán, valamint megvizsgálta az egyes fent említett piacokon értékesített érintett termékek árait a mintába a Koreai Köztársaságból beválasztott három exportáló gyártó esetében, amelyek az érintett terméknek a Közösségbe irányuló exportjában több mint 80 %-ot képviseltek a vi. során.

2.1. **Gyártási kapacitás**

(151) Az érintett termék gyártási volumene kis mértékben, 3,5 %-kal nőtt 2001 óta (az intézkedések bevezetésére 2000 decemberében került sor), miközben a gyártási kapacitás mintegy 4 %-kal csökkent. Ezért a kapacitáskihasználás magas szintet ért el (89 % 2001-ben és 95 % a vi. során), és a tartalékkapacitások alacsony szintűek. Az exportáló gyártók nem jeleztek előre semmiféle növekedést a gyártásban a következő évekre, és az érintett terméknek a vi. során egyik legnagyobb exportőre a Közösség szempontjából még be is szüntette az érintett termék gyártását a vi-t követően.

2.2. **Értékesítési volumen**

(152) A belföldi piac viszonylag stabil maradt az utóbbi években. Bár a belföldi felhasználás csökkenhet, bizonyos PSF-felhasználók gyártási kapacitásainak Koreán kívülre történő esetleges áttelepítése miatt, a belföldi piacon nem látható jelentős és azonnali változás. Még ha a PSF-felhasználás a belföldi piacon csökkenne is, a gyártás vagy átállhat más poliészter-fonalakra, ami műszakilag meglehetősen egyszerűen kivitelezhető, vagy az érintett termék exportálható más harmadik országokba, ahol nincsenek, vagy a közösségi piacénál alacsonyabbak a dömpingellenes vámok, de mindkettő is bekövetkezhet. Ezen túlmenően, a koreai gyártók inkább exportorientált vállalatok, amelyek PSF-gyártásuk több mint 70 %-át harmadik országok piacain értékesítik. Mivel a belföldi piactól való függősség viszonylag kicsi, a belföldi fogyasztás csökkenése nem gyakorolna jelentős hatást a vállalatok jövedelmezőségére. Ezért nem lenne feltétlenül sürgősen szükség arra, hogy az értékesítést bővítsék más ügyfelek felé, Koreán kívül, azáltal, hogy a PSF-et alacsony árakon kínálják. A rendelkezésre álló információk szerint ezért nem vonható le az a következtetés, hogy a belföldi piac méretének megváltozása automatikusan a PSF Közösségbe irányuló exportjának növekedéséhez vezetne, egy inkább dömpingelt árakon.

(153) Ami a más harmadik országokba irányuló exportértékesítést illeti, ez stabil volt az elmúlt három pénzügyi évben, ami az érintett termék teljes értékesítésében mintegy 68 %-ot képviselt. Nincs ok azt feltételezni, hogy a harmadik országok piacai nem tudnak felszívni további exportot a jövőben, különösen, ha a PSF-kereslet világszerte növekszik, az érintett termék szélesebb körű alkalmazása miatt, amely többé már nem korlátozódik a fonásra vagy a szövésre, hanem egyre nagyobb mértékben a nem szövödei alkalmazásokra.

(154) Mivel a kapacitáskihasználtság a koreai gyártóknál magas, az alacsony szintű tartalékkapacitások, valamint a belföldi és az egyéb exportpiacokon a helyzet meglehetősen stabil, valószínűtlen az is, hogy a dömpingellenes intézkedések szintjének csökkentése az érintett termék behozatalának jelentős növekedéséhez vezetne a Közösségben.

2.3. **Eladási árak**

(155) Megvizsgálásra került, vajon a lecsökkent dömpingkülönbözet az exportárak csökkenéséhez vezetne-e, ami magasabb dömpinget eredményezne. Ebből a szempontból, mivel intézkedések voltak hatályban, és a Közösségbe irányuló kivitel stabil és jelentős szinten volt ezeknek az intézkedéseknek az ellenére, nincs olyan jelzés, hogy az alacsonyabb dömpingkülönbözetek alacsonyabb exportárakat vonnának maguk után. Ellenkezőleg, úgy is érvelhető, hogy az alacsonyabb dömpingvámok, amelyeket az importőröknek fizetniük kell, lehetőséget teremtenek a vállalatok számára Koreában arra, hogy áraikat emeljék, anélkül, hogy a független ügyfél által fizetett végső árat megváltoztatnák.

2.4. **A rendes érték valószínű alakulása**

(156) Nem voltak találhatóak olyan jelzések, miszerint az előző felülvizsgálatkor megállapított rendes érték ne lehetne tartós jellegűnek tekinthető.

(157) Úgy is érvelhető, hogy a kőolajárakkal szorosan összefüggő nyersanyagárak alakulása jelentős hatást gyakorolhat a rendes értékre. Úgy tekintettük azonban, hogy mivel a nyersanyagok olyan tőzsdeáruk, amelyekre az árak nemzetközileg meghatározottak, a nyersanyagok áraiban bekövetkező emelkedés hatása ugyanolyan hatással lenne az exportárakra, mint a rendes értékre, mivel a piac minden szereplőjét ugyanúgy érintené.

2.5. **Következtetések a Koreai Köztársaság tekintetében**

(158) A fentiek miatt és az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban, az volt a következtetés, hogy a megváltozott körülmények, amelyek a dömpingkülönbözet csökkenéséhez vezettek, ésszerűen nevezhetők tartós jellegűeknek.

(159) Ami azt a vállalatot illeti, ahol elhanyagolható mértékű dömpingkülönbözetet találtak, meg kell jegyezni, hogy ez a vállalat már egy 0 %-os dömpingellenes vám alá tartozik, amióta a végleges intézkedéseket 2000-ben bevezették. Mindazonáltal, különösen a KNK-ból és Szaúd-Arábiából származó, a koreai behozatallal versengő, alacsony árazású behozatal ellenére ennél a vállalatnál nem volt megállapítható dömping a jelenlegi időközi felülvizsgálatban. Ezért nincs ok azt hinni, hogy ez a vállalat a jövőben jelentősen megváltoztatja exportbeli magatartását.

(160) Tekintetbe véve, hogy alacsonyabb dömpingkülönbözeteket találtak minden érintett vállalatnál Koreában, és ez a helyzet nem tekinthető rövid távú jellegűnek, a 2852/2000/EK rendelet által kivetett intézkedéseket ennek megfelelően módosítani kell.

(161) Ugyanezekből az okokból, az elhanyagolható dömpingkülönbözet a Sung Lim Co., Ltd. esetében megerősítendő.

3. TAJVAN

(162) Az elemzés figyelembe vette a gyártási kapacitást, az értékesítési volumen alakulását a belföldi piacon, a közösségi piacon és a más harmadik országokba irányuló kivitel piacán, valamint megvizsgálta az egyes fent említett piacokon értékesített érintett termékek árait a mintába a Tajvanról beválasztott két exportáló gyártó esetében, amelyek az érintett terméknek a Közösségbe irányuló exportjában több mint 90 %-ot képviseltek a vi. során.

3.1. **Gyártási kapacitás**

(163) Az elmúlt négy pénzügyi évben a két tajvani exportáló gyártó gyártási kapacitása mintegy 6,5 %-kal csökkent. Bár a kapacitáskihasználás összességében csak 73 %, ez a kapacitáskihasználás stabil maradt ez alatt az idő alatt. A rendelkezésre álló információk alapján úgy tűnik, hogy a gyártás más országokba (Vietnam, Kína) tevődik át, ahol jobb a termelékenység. Ezért, még ha áll is rendelkezésre tartalékkapacitás, a Közösségbe irányuló kivitel növekedése – amennyiben az intézkedéseket visszavonják – nem nagyon valószínű, mert a tartalékkapacitásokat inkább más, harmadik országokba viszik át.

3.2. **Értékesítési volumen**

(164) Az elmúlt három pénzügyi év során az érintett termék fő piaca az exportáló gyártók számára nem a Közösség, hanem más harmadik országok voltak. A közösségi piacra irányuló értékesítési volumenek mégis jelentősek voltak, mivel az érintett termék teljes értékesítési mennyiségében 24 %-ot képviseltek a vi. folyamán. Figyelembe kell azonbanvenni, hogy ez az arány időközben csökkent (29 % volt 2001-ben). A harmadik országokban (Kína és Japán) hatályban lévő intézkedések ellenére a harmadik országokba irányuló kivitel 14 %-kal nőtt három év alatt, és a vi. során az érintett termék teljes értékesítési mennyiségében 62 %-ot tett ki.

(165) A belföldi piacon történt értékesítés az elmúlt három pénzügyi évben stabil maradt, az érintett termék teljes értékesítésében 13,4 %-ot képviselt a vi. folyamán.

(166) Figyelembe véve, hogy az exportáló gyártók – annak ellenére, hogy dömpingellenes intézkedések vonatkoztak rájuk számos harmadik országban – tovább növelték a Közösségen kívüli harmadik országokba irányuló kivitelüket, és továbbra is jelentős jelenlétet tartottak fenn a Közösség piacán, nincs olyan egyértelmű jelzés, hogy bármiféle tartalékkapacitást a Közösség piaca felé átirányítanának, amennyiben a jelenlegi, Tajvannal szembeni eljárás megszüntetésre kerülne. Ilyen értelemben annak a következtetésnek a levonására került sor, hogy a gyártási kapacitásnak harmadik országokba történő átvitele nincs összefüggésben a Tajvanról származó behozatallal szembeni kereskedelempolitikai védelmi intézkedésekkel.

3.3. **Eladási árak az exportpiacokon**

(167) Árösszehasonlítás készült a Közösségbe irányuló kivitelre és a harmadik országokba irányuló kivitelre értékesített érintett terméknek a vizsgálati időszakban érvényes árai között.

(168) Megállapítást nyert, hogy a globális számoknál (beleértve az érintett termék összes típusát) az érintett termék eladási árai jelentősen (az elmúlt három pénzügyi évben 10 %-kal) magasabbak voltak a Közösség, mint a harmadik országok esetében. Ez az árkülönbség azonban, amely a közösségi piac és a többi exportpiac között mutatkozott, nagyrészt megmagyarázható az árak nagy szóródásával az exportáló gyártók által exportált terméktípusok között. Továbbá, mivel a Közösségbe a dömpingellenes intézkedések ellenére exportált mennyiségek jelentősek, ezeknek az intézkedéseknek a megszüntetése még egy árrést is biztosítana az exportőrök számára, hogy növeljék exportáraikat.

(169) Ezen az alapon nincs olyan jelzés, miszerint az a lehetőség a vállalat számára, hogy csökkentse árait a Közösség viszonylatában, megmutatkozna a többi exportpiacon érvényesülő árszínvonalban.

3.4. **A rendes érték valószínű alakulása**

(170) Nem találtak olyan jelzést, ami változásra utalna a rendes értékben. A belföldi piac stabil maradt, és a belföldi piaccal kapcsolatos költséghelyzet stabil maradt.

(171) Ami a nyersanyagáraknak a rendes értékre gyakorolt hatását illeti, a (157) preambulumbekezdés következtetései Tajvan esetében is érvényesek.

3.5. **Következtetések Tajvan tekintetében**

(172) A fenti elemzés nem jelzi a dömping visszatérését az intézkedések megszüntetése esetében.

4. A (KÁROS) DÖMPING FOLYTATÁSÁNAK/ISMÉTELT ELŐFORDULÁSÁNAK VALÓSZÍNŰSÉGÉRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

(173) A jelenleg a Koreai Köztársaságból származó PSF behozatalát illetően meglévő intézkedések meghaladják azt, ami ahhoz szükséges, hogy a dömpingelt behozatal káros hatását kiküszöböljék. Annak a valószínűségnek a megvizsgálása alapján, hogy a dömping folytatódna, vagy visszatérne, ha az intézkedéseket megszüntetnék, és hivatkozva a Koreai Köztársasággal szemben jelenleg hatályban lévő intézkedések ellenére megállapított dömpingre, a következtetés az, hogy az intézkedéseket módosítani kell, és a jelenlegi felülvizsgálatban megállapított szinteken kell meghatározni.

(174) A jelenleg érvényben lévő intézkedések a Tajvanról származó PSF behozatalával szemben többé nem indokoltak. Figyelembe véve, hogy nem találtunk olyan elemet, miszerint van a valószínűsége annak, hogy a dömping folytatódna, vagy visszatérne, ha az intézkedéseket megszüntetnék, és hivatkozva azokra a jelenlegi felülvizsgálatnak a dömpinggel kapcsolatos megállapításaira (elhanyagolható), a következtetés az, hogy a Tajvannal szembeni eljárást meg kell szüntetni, intézkedések kivetése nélkül.

(175) A panaszos közösségi ipar kifogásolta a Tajvanból származó importok elleni antidömping eljárás megszüntetését. Állításuk szerint a tajvani piac egészét kellene elemezni a mintavételezett exportáló gyártók helyett abból az okból, hogy a nem mintavételezett vállalatok inkább hajlamosak a dömpingárakon való export folytatására, amennyiben az intézkedéseket megszüntetik. Azzal érveltek, hogy a nem mintavételezett vállalatok, pénzügyi helyzetük miatt leginkább arra törekednek, hogy maximalizálják pénzforgalmukat exportvolumenük növelése révén (dömpingelt árakon), amelyeket az USA-ba irányuló exportok esetén alkalmazott árak is igazolnak. Továbbá, állításuk szerint, mivel ezeknek a vállalatoknak a termelési kapacitása a közösségi fogyasztás 66 %-át teszi ki, az ilyen exportok jelentős hatással vannak.

(176) Megállapították, hogy a mintavétel nemcsak az EU-ba irányuló tajvani export 95 %-át teszi ki, de ugyanakkor a más országokba irányuló tajvani export 43 %-át is, valamint a hazai értékesítések 71 %-át és a PSF hazai termelésének 57 %-át, és emiatt az alaprendelet 17. cikkével összhangban nagymértékben reprezentatívnak tekinthető. Azt is megállapították, hogy a panaszos közösségi ipar nem emelt kifogásokat az eljárás megelőző szakaszában a mintával kapcsolatban.

(177) A károkozó dömping megismétlődése valószínűségének tekintetében, a panaszos közösségi iparág az érveit kizárólag állításokra alapozta, amelyeket nem indokolt meg elégséges alátámasztó bizonyítékokkal. Emiatt arra vonatkozóan, hogy a nem mintavételezett vállalatok, tekintettel a rossz pénzügyi helyzetükre leginkább arra törekednek, hogy maximalizálják pénzforgalmukat az EU-ba irányuló exportvolumenük növelése révén (dömpingelt árakon), megállapítják, hogy számos különböző, az eladási volumen növelésétől eltérő eszköz révén készpénz teremthető, mint pl.: kiegészítő kölcsönök, a nem nyereséges üzletágak eladása és részvénykibocsátáson keresztüli tőkeemelés révén. Hasonlóan nem nyújtottak be meggyőző bizonyítékokat az USA-ba irányuló exportok esetén alkalmazott állítólagos dömpingárakról. Végezetül, a panaszos közösségi ipar Tajvan gyártási kapacitására irányuló elemzése nem számol a tajvani kapacitás csökkenésének lehetőségével a tajvani termelési létesítmények Tajvanon kívüli kihelyezése valamint az egyik tajvani gyártó csődbe jutása miatt.

(178) A fentiek alapján fenntartják Tajvan esetében a dömping megismétlődésének valószínűségére levont következtetést.

E. **KÁROKOZÁS**

1. A KÖZÖSSÉGI IPARÁG MEGHATÁROZÁSA

(179) Az Európai Közösség következő gyártói támogatták a panaszt:

— Catalana de Polimers, S.A., Spanyolország

— Dupont Sabanci Polyester GmbH, Németország

— Industrias Químicas Textiles, S.A., Spanyolország

— Tergal Fibres, S.A., Franciaország

— Trevira GmbH, Németország

— Wellman International Limited, Írország

(180) Mivel ez a hat panaszos együttműködő közösségi gyártó az érintett termék közösségi gyártásának 49 %-át képviseli, és mivel egyetlen nem-panaszos közösségi gyártó sem adott kifejezetten hangot ellenkezésének a jelen eljárás kezdeményezésével kapcsolatban, fennáll az a vélelem, hogy a panaszos gyártók képviselik a közösségi iparágat az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése és 5. cikkének (4) bekezdése szerinti értelemben. Két nem-panaszos közösségi gyártó adott általános tájékoztatást a Bizottságnak, de nem támogatták a panaszt.

2. KÖZÖSSÉGI FOGYASZTÁS

(181) A közösségi fogyasztás megállapítása az érintett terméknek az érintett országokból és minden más olyan harmadik országból történő behozatalának volumene alapján történt, amelyekről tudott, hogy az érintett terméket gyártják és a Közösségbe exportálják, hozzáadva a közösségi piacon megvalósuló értékesítési volument, mind a közösségi iparág, mind más közösségi gyártók részéről. Mivel a panaszt nem tevő 10 közösségi gyártó közül csak ketten nyújtottak be információkat értékesítésükről, a fennmaradó nyolc nem-panaszos gyártó értékesítésének kiszámítása a közösségi iparág által beadott panaszban szereplő adatok alapján történt. Ezeket az adatokat alátámasztották egy független, a szálgyártás iparágra szakosodott tanácsadó cég publikációi.

(182) Az egységesség érdekében a jelen eljárásban sor került az Eurostat felhasználására a vonatkozó KN-kódokon megvalósuló behozatal volumenének meghatározására. Megjegyzendő, hogy az érintett exportáló országok gyártói által jelentett behozatali volumen egyezett a megfelelő Eurostat számokkal.

(183) Ennek alapján a közösségi fogyasztás stagnált, a 2000. évi 712 773 tonnáról a vi. idején 709 828 tonnára változott.

1. táblázat

	2000	2001	2002	vi.
Közösségi fogyasztás (tonna)	712 773	661 227	729 916	709 828
Index	100	94	102	99

3. A PSF BEHOZATALA AZ ÉRINTETT ORSZÁGOKBÓL

3.1. **Összevonás**

(184) Ami Tajvant illeti, a megállapított dömpingkülönbözet kevesebb mint 2 %-ot tett ki (ld. a (138)-(146) preambulumbekezdést). Ezért az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott feltételek – amelyek szerint az érintett termék behozatalát ebből az országból az érintett terméknek a többi megvizsgált országból való behozatalával összevontan kell értékelni – nem teljesültek.

(185) A Bizottság megfontolta továbbá, hogy a KNK-ból, Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából (a továbbiakban: az „érintett országok") származó PSF behozatalának hatásai összevontan értékelendők-e az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban.

(186) Ez a cikk úgy rendelkezik, hogy a két vagy több, egyidejűleg ugyanannak a vizsgálatnak a hatálya alá tartozó országból származó behozatal hatásait összevontan kell értékelni, amikor i. a behozatalra megállapított dömpingkülönbözet minden egyes országból magasabb, mint ami elhanyagolható az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésének meghatározása szerint, ii. a behozatal volumene egyik országból sem jelentéktelen, és iii. a versenyfeltételek az importált termékek között, valamint a versenyfeltételek az importált termékek és a hasonló közösségi termék között egy ilyen értékelést célszerűvé tesznek.

3.1.1. *Dömpingkülönbözet és a behozatal volumene*

(187) Ahogyan a fentiekben jelezték, a jelen vizsgálat megmutatta, hogy a KNK, Szaúd-Arábia és Dél-Korea esetében kimutatott dömpingkülönbözetek jóval az elhanyagolható szint felett vannak, és a behozatal volumene a jelzett országokból nem jelentéktelen az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdése értelmében (piaci részesedéseik rendre 4,7 %-ot, 3,1 %-ot és 10 %-ot tettek ki a vi. során).

3.1.2. *Versenyfeltételek*

(188) Annak meghatározására, hogy célszerű-e az összevont értékelést elvégezni az importált termékek és a hasonló közösségi termék közötti versenyfeltételek tekintetében, a Bizottság legelőször elemezte az exportőrök piaci magatartását az exportárak és volumenek szempontjából.

(189) A KNK, Szaúd-Arábia és Dél-Korea exportőreinél hasonló piaci magatartást találtak az exportárak szempontjából. Ténylegesen a jelzett országok csökkentették a PSF-nél az egységnyi eladási átlagáraikat, 27 %-kal, 23 %-kal és 15 %-kal, a megvizsgált időszak egésze során. Emellett az alákínálás nagyon hasonló szintűnek bizonyult mindhárom országból származó behozatal esetén (lásd (200) preambulumbekezdés).

(190) Hasonlóképpen mindhárom ország jelentős piaci részesedéssel rendelkezik a Közösség piacán, bár Dél-Korea messze a legfontosabb exportáló ország a három érintett ország körül (a vi. során ez 4,7 % a KNK esetében, 3,1 % Szaúd-Arábia esetében és 10 % Dél-Korea esetében).

(191) A vizsgálat megállapította azt is, hogy a KNK-ból, Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából a Közösségbe irányuló export ugyanazokat az értékesítési csatornákat használja, mivel az esetek igen nagy részében a jelzett behozatalt forgalmazók viszik piacra, ahelyett, hogy a végső felhasználóknak értékesítenék.

(192) Továbbá, ahogy a fentiek megmagyarázzák (lásd a (22) és azt követő preambulumbekezdéseket), megállapítást nyert, hogy az érintett termék, amelyet a KNK-ból, Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából importálnak, és az, amelyet a közösségi iparág gyárt, ugyanazokkal az alapvető műszaki, fizikai és kémiai tulajdonságokkal bírnak, és egyformának tekintendők a kicserélhetőség és behelyettesíthetőség szempontjából, így egymással típusonkénti alapon versengenek.

(193) Az egyik exportáló gyártó Szaúd-Arábiából felvetette, hogy a jelzett országból importált PSF nem verseng a más érintett országok – különösen a KNK – által gyártott PSF-fel, valamint azzal, amelyet a közösségi iparág gyárt. Ennek a gyártónak a beadványai szerint a PSF szaúd-arábiai gyártása kizárólag az alapvető vagy szokásos PSF-re koncentrálódik, nevezetesen azokra a terméktípusokra, amelyek speciális alkalmazásokra nem felelnek meg, hanem inkább általános használatra, miközben a KNK-ban és a Közösségben lévő gyártók rendelkeznek az úgynevezett „különleges"-termékek gyártásához, vagy gyártják is azokat. A PSF-nek ezek a különleges termékei többnyire márkanévvel ellátottak és meghatározott alkalmazásokra vagy végső felhasználásra készülnek, amilyen pl.: az égésgátló, antibakteriális vagy nem pelyhesedő szálak, amelyekhez rendszerint előrehaladott K+F szükséges. Egyes felhasználók azt állították továbbá, hogy az úgynevezett „üreges konjugált" típust, amelyet az említett felhasználók „speciális termék"-nek tekintettek a Közösségbe csak dél-koreai gyártók szállítják.

(194) Ezeket az érveket a vizsgálat nem cáfolta meg. Először is, megállapítást nyert, hogy a KNK-ból származó kivitel kizárólag alap- és szokásos PSF-ből áll. Másodszor, a PSF Dél-Koreából származó exportja nem koncentrálódik az „üreges konjugált" típusra, mivel ez utóbbi csak 24 %-ot képvisel az Európai Közösségbe irányuló exportban a vi. során. Emellett a „különleges" típusok fenti fogalommeghatározása szerint az „üreges konjugált" PSF nem tekinthető különleges típusnak. Valójában műszaki bizonyíték beszerzésére került sor, amely azt mutatja, hogy rendszerint minden PSF-gyártó képes arra, hogy üreges konjugált PSF-et gyártson, de többségük tartózkodik attól, hogy ezt megtegye, mert a gyártás az érvényben lévő árszintekkel nem tartható fenn tovább. Végül, annak ellenére, hogy a közösségi iparág „különleges" termékeket gyártott és értékesített, a PSF-üzletága főként az alap- és szokásos PSF-szegmensre koncentrálódik.

(195) Így megállapítást nyert, hogy az érintett termék exportja az érintett országokból egymással és a közösségi iparág által gyártott vagy gyártható PSF-fel versenyez.

(196) A fentiek alapján a következtetés az volt, hogy minden, a KNK-ból, Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából származó PSF behozatal összevonását megalapozó feltétel teljesült.

3.2. **Összevont volumen és piaci részesedés**

(197) A KNK-ból, Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából érkező összevont dömpingelt behozatal a 2000. évi 111 905 tonnáról a vi. során 125 633 tonnára, vagyis 12 %-kal nőtt.

(198) Az összevont piaci részesedés a 2000. évi 15,6 %-ról a vi. során 17,6 %-ra nőtt.

2. táblázat

KNK, Szaúd-Arábia és Dél-Korea	2000	2001	2002	vi.
Behozatal (tonna)	111 905	89 457	120 847	125 633
Index	100	79	107	112
Piaci részesedés	15,6 %	13,5 %	16,5 %	17,6 %

3.3. **Árak és alákínálás**

(199) A KNK-ból, Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából érkező dömpingelt behozatal súlyozott átlagára 2000 és a vi. között 18 %-kal csökkent.

3. táblázat

KNK, Szaúd-Arábia és Dél-Korea	2000	2001	2002	vi.
Súlyozott átlagár (EUR/kg)	1,08	1,07	0,9689	0,89
Index	100	99	88	82

(200) Az alákínálás meghatározásához a Bizottság elemezte a vi.-re vonatkozó adatokat. A közösségi iparág vonatkozó eladási árai a független ügyfelekre vonatkozóak voltak, amelyeket szükség szerint kiigazítottak gyártelepi szintre, vagyis kizárták a Közösségen belüli fuvarozási költségeket, illetve levonták az árengedményeket és a visszatérítéseket. A PSF különféle terméktípusaira a kérdőívben meghatározott árakat összehasonlították az exportőrök által felszámított, árengedmények nélküli árakkal, alkalmazva a szükséges és garantált korrekciókat annak érdekében, hogy az árak a közösségi CIF-határparitás szintjére kerüljenek.

(201) A vi. során az alákínálási különbözet súlyozott átlaga 16 % volt a KNK esetében, 16,8 % Szaúd-Arábia esetében és 24 % Dél-Korea esetében.

4. A KÖZÖSSÉGI IPARÁG HELYZETE

4.1. **Gyártás**

(202) A közösségi iparág gyártási volumene 5 %-kal csökkent a megvizsgált időszakban.

4. táblázat

	2000	2001	2002	vi.
Gyártás (tonna)	236 902	229 598	225 290	224 649
Index	100	97	95	95

4.2. **Gyártási kapacitás és kapacitáskihasználási arányok**

(203) A PSF gyártási kapacitása stabil maradt a megvizsgált időszakban. Valójában a gyártási kapacitás az 2000. évi 271 466 tonnáról csak 277 561 tonnára nőtt a megvizsgált időszakban. A vi. során a közösségi iparág gyártási kapacitása 36 %-át tette ki a Közösség teljes felhasználásának.

(204) A kapacitáskihasználási arány 6 százalékponttal, 87 %-ról 81 %-ra mérséklődött. Mivel a gyártási kapacitás maga nem csökkent, a kapacitáskihasználásnak ez a hanyatlása csak a közösségi iparág gyártási volumeneinek csökkenéséből következik.

5. táblázat

	2000	2001	2002	vi.
Gyártási kapacitás (tonna)	271 466	272 561	277 561	277 561
Index	100	100	102	102
Kapacitáskihasználás	87 %	84 %	81 %	81 %

4.3. **Készletek**

(205) A készletek 13 %-kal nőttek a megvizsgált időszakban. Ez azonban nem tekinthető a károkozás jelének, mivel a készletszintek a közösségi iparágnak azt a politikáját tükrözik, hogy a készleteket lényegében egyhavi termelés szintjén tartják.

6. táblázat

	2000	2001	2002	vi.
Készletek (tonna)	20 560	22 301	21 592	23 317
Index	100	108	105	113

4.4. **Beruházások**

(206) A beruházások meghatározása a vállalatok közül 5 által biztosított információk alapján történt. A hatodik vállalat nem biztosított megbízható információt. A megvizsgált időszak során az az öt vállalat, amely megbízható beruházási adatokat biztosított, 34,5 millió EUR értékben valósított meg beruházásokat. Ahogyan az a 7. táblázatból látható, a beruházások növekvő tendenciát mutattak, kivéve 2002-t, amikor csökkentek az előző évhez képest. Kiderült azonban, hogy ezek a beruházások szinte kizárólag pótlásokból álltak. A beruházások nagyrészt közvetlenül kapcsolódtak az érintett termék gyártásához. A közösségi iparági gyártók közül csak egy valósított meg jelentős beruházásokat egy újrahasznosító üzemben, amely nyersanyagot (polietilén-tereftalát – PET – pelyhet) a PSF gyártási folyamatához.

(207) Úgy tekinthető, hogy a beruházásoknak ez a szintje és jellege (főként pótlások) alacsony egy tőkeintenzív iparág esetében.

7. táblázat

	2000	2001	2002	vi.
Beruházások (EUR) (a 6 vállalat közül 5)	4 325 661	12 850 473	5 833 264	11 522 994
Index	100	297	132	238

4.5. **Értékesítés és piaci részesedés**

(208) A közösségi iparág PSF-értékesítése az Európai Közösségben 6 %-kal csökkent 2000 és a vi. között. Mivel a közösségi felhasználása 11 %-kal nőtt a megvizsgált időszakban, az értékesítésnek ez a csökkenése a piaci részesedések elvesztésében képeződött le. Konkrétan, a közösségi iparág piaci részesedése 31 %-ról 29 %-ra változott a vi. során.

8. táblázat

	2000	2001	2002	vi.
Értékesítés az EK-ban (tonna)	220 695	213 322	211 609	206 926
Index	100	97	96	94
Piaci részesedés	31 %	32 %	29 %	29 %

4.6. **Árak**

(209) A közösségi iparág egységnyi eladási ára 8 %-kal csökkent a megvizsgált időszakban. Ahogyan az alábbi 9. táblázat mutatja, ez a csökkenés 2001 után következett be, ami egybeesett a behozatal megugrásával az érintett országokból és a jelentős csökkenéssel ennek a behozatalnak az áraiban.

9. táblázat

	2000	2001	2002	vi.
Súlyozott átlagár (EUR/kg)	1,48	1,49	1,38	1,36
Index	100	101	93	92

4.7. **Jövedelmezőség**

(210) A jövedelmezőség súlyozott átlaga a közösségi iparág nettó árbevételében a 2000. évi 4,4 %-ról a vi. során −3,2 %-ra csökkent.

10. táblázat

	2000	2001	2002	vi.
A nettó árbevétel jövedelmezőségének súlyozott átlaga	4,4 %	1,2 %	− 2,9 %	− 3,2 %

4.8. **Cash flow és a nettó eszközök megtérülése**

(211) A cash flow a megvizsgált időszakban a 2000. évi 25 687 821 EUR-ról a vi. során 12 178 328 EUR-ra csökkent.

(212) A nettó eszközök megtérülése a vállalatok közül 5 által biztosított információkon alapul. A hatodik vállalat nem biztosított megbízható információt. A nettó eszközök globális megtérülésére vonatkozó adata azonban ugyanazt a tendenciát követte, mint amelyet az érintett termékre a másik öt vállalatnál találtak. Az átadott információk drámai csökkenést mutattak a nettó eszközökön elért megtérülésben a megvizsgált időszakban. Valójában az a 2000. évi 51,1 %-ról a vi. során – 8,5 %-ra változott.

11. táblázat

	2000	2001	2002	vi.
Cash flow (EUR)	25 687 824	17 843 711	14 511 142	12 178 328
Index	100	70	56	47
A nettó eszközök megtérülésének súlyozott átlaga (6 vállalat közül 5)	51,1 %	19,9 %	47,4 %	– 8,5 %

4.9. **Tőkebevonási képesség**

(213) Egyes vállalatok tevékenységeiket azon a pénzügyi csoporton belül finanszírozzák, amelyhez tartoznak, akár cash pooling rendszerekkel, akár csoporton belüli, az anyavállalat által nyújtott kölcsönökkel. Más esetekben a vállalat által teremtett cash flow-t használják finanszírozási forrásként. Mások tőkéjüket emelték meg, pénzügyi jogalanyokkal létrehozott tőkebefektetési megoldásokkal, amelyek bizonyos esetekben további finanszírozást nyújtottak a résztvevő vállalatoknak részvényesi hitelekkel.

(214) Ezen az alapon a közösségi iparág legtöbb vállalatánál nem mutatkozott semmiféle nagyobb nehézség a tőkebevonásban. Az egyik ellenőrzött vállalat súlyos problémákkal találta magát szemben tevékenységeinek finanszírozása során, mind az adósság, mind a tőke vonatkozásában.

4.10. **Foglalkoztatás és bérek**

(215) A közösségi iparágban a foglalkoztatás 7 %-kal csökkent a megvizsgált időszakban. Valójában a közösségi iparág 84 dolgozóval csökkentette alkalmazottait. Ami a béreket illeti, a 2000. évre a vállalatok egyike nem adott meg megbízható információt. A megvizsgált időszak többi évében a bérek összessége 5 %-kal nőtt, messze a fogyasztói árak harmonizált indexe alatt a megvizsgált időszakban arra a négy országra, ahol a közösségi iparág található (vagyis 9.1 %).

12. táblázat

	2000	2001	2002	vi.
Alkalmazottak	1 270	1 223	1 227	1 186
Index	100	96	97	93
Súlyozott átlagbér (EUR/év) (6 vállalatból 5 2000-ben)	31 993	40 340	41 054	42 430
Index		100	102	105

4.11. **Termelékenység**

(216) A piac egészére a termelékenység stabil volt a megvizsgált időszakban, mivel csak 2 %-kal csökkent 2000 és a vi. között. Ez a stagnálás a termelékenységben a közösségi iparág által megvalósított beruházások alacsony szintjét tükrözi (minőségben és mennyiségben, lásd (206) és azt követő preambulumbekezdések).

13. táblázat

	2000	2001	2002	vi.
Termelékenység (tonna/alkalmazott)	195	195	190	192
Index	100	100	97	98

4.12. **Növekedés**

(217) Összességében meg kell jegyezni, hogy a közösségi iparág piaci részesedése 2 százalékponttal csökkent, ami azt mutatja, hogy alakulása elmaradt a teljes piac fogyasztásának csökkenő szintjétől (ahol a csökkenés 1 % volt).

4.13. **A dömpingkülönbözet nagyságrendje és a korábbi dömping utáni újjáéledés**

(218) Ami a tényleges dömpingkülönbözet nagyságrendje által a közösségi iparágra gyakorolt hatást illeti, a KNK-ból Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából származó behozatal volumene és árai mellett ez a hatás nem tekinthető elhanyagolhatónak.

(219) Másfelől figyelembe lett véve, hogy a KNK-ból és Szaúd-Arábiából a Közösségbe irányuló dömpingelt behozatal jelentős növekedése, a Dél-Koreából jövő behozatal árainak nem megfelelő alakulásával együtt megakadályozta a közösségi iparág várt újjáéledését a korábbi dömping hatásai után.

5. KÖVETKEZTETÉS A KÁROKOZÁSRÓL

(220) A KNK-ból, Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából jövő importvolumenek jelentősen nőttek, mind abszolút értelemben, mind a piaci részesedés tekintetében. Valójában a megvizsgált időszak során 2 százalékponttal növelték piaci részesedésüket. Ezen kívül ezekből az országokból a behozatal súlyozott átlagára 18 %-kal csökkent a megvizsgált időszakban. Ez a csökkenés tükröződik a megállapított jelentős alákínálásban.

(221) A közösségi iparágnak okozott kár legtöbb mutatója negatívan alakult a megvizsgált időszakban, ami lényeges károkozás helyzetére utal. miközben a PSF közösségi felhasználása stagnált, a közösségi iparág teljes értékesítése volumenben 6 %-kal csökkent, egy ennek megfelelő 2 százalékpontos csökkenéssel a piaci részesedésben, a gyártási volumen csökkent, a gyártási kapacitás stagnált és a kapacitáskihasználás 6 %-kal csökkent, az egységnyi eladási átlagár 8 %-kal csökkent, a nettó árbevétel jövedelmezősége negatív eredményeket hozott, mivel 7,6 százalékponttal csökkent a megvizsgált időszakban; más, jövedelmezőséggel kapcsolatos mutatók, mint a cash flow és a nettó eszközök megtérülése szintén romlott a megvizsgált időszakban; a foglalkoztatás és a termelékenység 7 %-kal, illetve 2 %-kal csökkent. A beruházások és a bérek területén a pozitív fejlemények nem kérdőjelezik meg a közösségi iparág összességében károsodott képét, mivel a beruházás szintje alacsony volt az iparág tőkeigényességéhez képest, és a bérek emelkedése lényegében a megvizsgált időszak inflációját kompenzálta.

(222) Az előbbiek alapján az következik, hogy a közösségi iparág nehéz gazdasági és pénzügyi helyzetben van, és lényeges kárt szenvedett el az alaprendelet 3. cikkének értelmében.

F. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉSEK**

1. BEVEZETŐ

(223) Az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdésével összhangban, megvizsgálásra került, hogy a közösségi iparág elszenvedett lényeges kárt az érintett országokból származó dömpingelt behozatal okozta-e. Az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban a dömpingelt behozatalon kívüli, ismert tényezők, amelyek ugyanakkor okozhattak kárt a közösségi iparágnak, szintén megvizsgálásra kerültek, annak biztosítására, hogy az ezen más tényezők által okozott lehetséges kárt ne tulajdonítsák hibásan a dömpingelt behozatalnak.

2. A DÖMPINGELT BEHOZATAL HATÁSA

(224) Az érintett országokból jövő behozatal a megvizsgált időszakban megnőtt, volumenben 12 %-kal, és piaci részesedésben 2 százalékponttal. A KNK-ból, Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából származó behozatal árai 18 %-kal csökkentek, és számottevően alákínáltak a közösségi iparág árainak, egyenként 16 %-kal, 16,8 %-kal és 24 %-kal.

(225) A KNK-ból, Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából származó behozatal volumenének növekedése, és piaci részesedésük növekedése, olyan árak mellett, amelyek jóval a közösségi iparágéi alatt maradtak, időben egybeesett a közösségi iparág helyzetének rosszabbodásával.

(226) A közösségi iparág értékesítése a volumen és piaci részesedés tekintetében esett. Az értékesítési volumen 6 %-kal csökkent és a piaci részesedés 2 százalékponttal lett alacsonyabb. A közösségi iparág elveszített piaci részesedését teljesen átvette a dömpingelt behozatal a KNK-ból, Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából jövő behozatal.

(227) A közösségi iparág áraiban a csökkenés A KNK-ból, Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából importált érintett termék árainak folyamatosan csökkenő tendenciájával párhuzamosan következett be. Különösen a közösségi iparág árai 2001 után kezdtek el csökkenni, ugyanakkor, amikor a KNK-ból, Szaúd-Arábiából és Dél-Koreából jövő import átlagos árai csökkentek (lásd a (199) és a (209) preambulumbekezdést, és a 3., illetve 9. táblázatot). A dömpingelt behozatal árleszorító hatása ezért világosan megállapítható volt.

(228) A közösségi iparág jövedelmezősége drámai módon romlott a megvizsgált időszak elejétől, és negatív volt 2002-ben, valamint a vi. során. A közösségi iparág veszteségei 2002-től kezdődően, a PSF-nek az érintett országokból való importálásával egyidejűleg különösen alacsony árakkal estek egybe. Azt is meg kell jegyezni, hogy a közösségi iparág egyik gyártója kimutatta, hogy árbevételarányos jövedelmezősége az úgynevezett alap- vagy szokásos termékeknél, vagyis ott, ahol a közösségi iparág az érintett országok versenyének a leginkább ki van téve, nagyobb mértékben romlott, mint az ezen gyártó által előállított PSF-termékek valamennyi típusát magában foglaló jövedelmezőség.

(229) Az érintett országokból jövő, dömpingelt árakon történő behozatal volumenének folyamatos emelkedése szintén egybeesett más mutatók kedvezőtlen alakulása negatív alakulásával, ami a közösségi iparág helyzetének károkozó helyzetét mutatja, mint például a foglakoztatás, a gyártási kapacitás és a kapacitáskihasználás kedvezőtlen alakulása.

(230) A fenti megfontolások alapján a következtetés az, hogy a dömpingelt behozatal az érintett országokból meghatározó szerepet játszott a közösségi iparág helyzetének romlásában.

3. MÁS TÉNYEZŐK HATÁSAI

3.1. **A fogyasztás alakulása**

(231) Ahogyan a (183) preambulumbekezdés említette, 2000-től a vi.-ig, a fogyasztás a közösségi piacon stabil maradt. Így erről nem volt megállapítható, hogy a kár forrása.

3.2. **Beruházások hiánya a közösségi iparág részéről**

(232) A továbbfelhasználó iparág ismételten úgy érvelt, hogy a közösségi iparág nem ruházott be korszerűsített gyártási folyamatba, és ezért (legalább részben) felelős a károkozó helyzetért. Valóban, ahogyan a (207) preambulumbekezdés jelzi, úgy tekinthető, hogy a beruházások szintje és jellege (főként pótlások és karbantartás) egy tőkeigényes iparág számára alacsony.

(233) Az eddigiekben, a (202) és azt követő preambulumbekezdésekben ismertett körülményekre való tekintettel azonban, a közösségi iparág nem volt olyan helyzetben, hogy számottevő új beruházásokat eszközöljön. Ahogyan az ebben a szakaszban végzett elemzésből látható, a dömpingelt behozatalon kívül nem találtak olyan körülményeket, amelyek jelentős negatív hatással lettek volna a közösségi iparágra. Ilyen körülmények között a beruházások nem elégséges szintjét nem szabad úgy tekinteni, mint a károkozás okát, hanem inkább úgy, mint a dömpingelt behozatal egy további hatását.

3.3. **Behozatal más harmadik országokból**

(234) A vi. során PSF-et az USA-ból, Törökországból, Japánból, a Cseh Köztársaságból, Lengyelországból, Nigériából és Dél-Afrikából is importáltak. Annak elemzése során, hogy a más országokból érkező behozatal kárt okozott volna a közösségi iparágnak, a Tajvanból jövő behozatal is szerepelt. Ahogyan a (145) preambulumbekezdés is említi, a Tajvanról jövő behozatal elhanyagolható mértékű dömpingszinten ment végbe a vi. során.

(235) A többi harmadik országból jövő importvolumenek kis mértékben emelkedtek, a 2000. évi 133 798 tonnáról 137 123 tonnára a vi. során. Ez a kis mértékű emelkedés, a PSF stabil felhasználásával együtt stagnáló piaci részesedésekben jelent meg az érintetteken kívüli harmadik országok behozatalát illetően (19 % 2000-ben és a vi. során).

(236) Továbbá, az Eurostat adatai és a helyszínen ellenőrzött adatok szerint a vi. során a többi fő exportáló országból származó érintett termék súlyozott átlagárai (1,25 EUR/kg) nagyon hasonló szinten voltak, mint a közösségi iparág súlyozott átlagárai. Ezért a következtetés az, hogy ezek a behozatal nem okozhatott semmiféle kárt a közösségi iparágnak.

(237) Egyes exportáló gyártó azt állították, hogy a Közösségbe irányuló török kivitel dömpingelt árakon történik, amelyek hozzájárulhattak a közösségi iparág károsult helyzetéhez.

(238) A PSF török behozatalának igen nagy részét az egyik panaszos vállalat forgalmazza, amely kapcsolatban van a török exportáló gyártóval. Mindazonáltal bizonyítékot szereztünk arra, hogy a panaszos vállalat PSF-vásárlásai török kapcsolt vállalatától a szokásos piaci feltételek szerint történtek, és azt célozták, hogy a kérdéses közösségi gyártó kiegészítse termékválasztékát az intenzív piaci kereslet időszakaiban. Továbbá ezt a behozatalt nem olyan beruházási projektekkel való felhagyás vagy azok elhalasztása okozta, ami csökkenthette volna a közösségi kapcsolt vállalat gyártási kapacitását. Továbbá megtörtént annak az ellenőrzése, hogy a török származású PSF továbbértékesítése ugyanazon az árszinten történt-e, mint a kapcsolt vállalat által gyártott és értékesített termékeké, és nem kínáltak-e alá a többi közösségi iparági vállalat átlagárainak.

3.4. **Nem panaszos közösségi gyártók**

(239) Az érintett termék nem-panaszos közösségi gyártóinak részaránya 31,5 % volt a vi. során. A megvizsgált időszakban értékesítési volumenük 7 %-kal csökkent és piaci részesedésük 3 százalékponttal esett.

(240) Ezen kívül, a rendelkezésre álló információk szerint vannak olyan jelzések, hogy a nem-panaszos gyártók átlagárai ugyanazon a szinten vannak, mint a panaszos gyártók átlagárai. Ez arra utal, hogy hasonló helyzetben vannak, mint a közösségi iparág, vagyis kárt szenvedtek el a dömpingelt behozatal miatt. Ezért nem vonható le az a következtetés, hogy a közösségi gyártók lényeges kárt okoztak a közösségi iparágnak.

3.5. **A nyersanyagárak ingadozásai**

(241) A nyersanyagok költsége jelentős része a PSF teljes gyártási költségének (a teljes gyártási költség mintegy 60 %-a). Ennek eredményeként a PSF-árak nagymértékben függenek a nyersanyagköltségek hatásától.

(242) Az úgynevezett gyári új PSF kőolajszármazékokból készül (főként monoetilénglükol – MEG – és tisztított tereftálsavból – PTA). Kisebb, de növekvő mértékben, a közösségi iparág úgynevezett regenerált PSF-et gyárt újrahasznosított anyagokból (polietilén tereftalát – PET – palackok és más hulladékok). Végül, a PSF elkészíthető mindkét nyersanyag, a kőolajszármazékok és az újrahasznosított PET-hulladék kombinálásával.

(243) A MEG és a PTA árai, mivel kőolajszármazékok, függenek ez utóbbi áringadozásaitól. Ahogyan az ellenőrző látogatások megállapították, az újrahasznosított anyagok árának alakulása rendszerint a MEG- és a PTA-árak ingadozásaitól függ.

(244) A fentiek alapján egyes exportáló gyártó felvetették, hogy a közösségi iparág által állítólagosan elszenvedett kárt a nyersanyagköltségek ingadozása váltotta ki, különösen a kőolaj árának világméretű emelkedése.

(245) Ilyen szempontból, a nyersanyaggyártóktól kapott információk alapján, megállapítást nyert, hogy a MEG és a PTA árai 2002-től a vi. végéig, 14 %-kal, illetve 13 %-kal. Ez a növekedés azonban, amely a nyersanyagárakban bekövetkezett, nem tükröződött a közösségi iparág által eladott PSF átlagárában (lásd s (209) preambulumbekezdést), annak ellenére, hogy a szálak árérzékeny termékek. Ezzel ellentétben, közösségi gyártók árai enyhén estek ugyanebben az időszakban. Míg az érintett termék harmadik országokban lévő gyártóiról feltételezhető, hogy hasonló áremelkedéseket tapasztaltak a fő kőolaj-alapú inputokban, mint például a MEG és a PTA, megállapítást nyert, hogy az érintett országokból jövő PSF importárai jelentősen csökkentek ugyanebben az időszakban. Megállapítást nyert, hogy a közösségi gyártók nem tudták továbbhárítani a megnövekedett nyersanyagköltségeket ügyfeleikre, a dömpingelt behozatal versenye miatt.

(246) Ezen kívül a nyersanyagárak ingadozásainak a PSF-árakra gyakorolt lehetséges hatása kihathat mind a közösségi iparágra és az érintett országokban lévő exportőrökre, mivel a kőolaj olyan tőzsdeáru, amelynek árazása homogén az egész világon. Ennek megfelelően a fenti felvetés elutasításra került.

3.6. **Deviza-ingadozások**

(247) Figyelmet fordítottunk az EURO és az USD közötti devizális ingadozásokra is. Az érintett országokból a Közösségbe irányuló importügyletek igen nagy többségét valóban USD-ben rögzítik. Az EURO az USD-hez képest 2002 közepe óta, és jelentős mértékben a vi. során, felértékelődött, ily módon kedvezett az euróövezetbe irányuló exportnak ebben az időszakban. Tekintettel erre, egyes érdekelt felek felvetették, hogy egy „dollárvezérelt" üzletágban ennek a pénznemnek a leértékelődése az euróhoz képest „elkerülhetetlenül" előnyben részesíti a PSF behozatalát az Európai Közösségbe.

(248) A PSF konkrét esetében, a dömpingelő országokon kívüli országokból származó behozatal szintén hasznot húzott az euró felértékelődéséből. Mindazonáltal volumene stagnált a megvizsgált időszakban (még kissé emelkedett is 2002-től a vi.-ig), miközben a dömpingelő országokból a behozatal ugyanebben az időszakban 12 %-kal nőtt. Bár első pillantásra nem zárható ki, hogy az EURO felértékelődése az USD-vel szemben előnyt biztosított a PSF-nek az érintett származó behozatala számára, az a tény, hogy a devizák ingadozásai nem gyakoroltak hatást a más országokból származó behozatalra, azt jelzi, hogy ez nem tekinthető oksági tényezőnek az érintett országokból származó dömpingelt behozatal felfutására.

(249) Ezen kívül minden olyan állítás, amely szerint az EURO felértékelődése az USD-vel szemben ok lehetett a közösségi iparágnak okozott kárra, csak arra az időszakra lehetne érvényes, amikor a jelzett felértékelődés bekövetkezett, vagyis 2002 közepétől a vi. végéig, és különösen ennek az utóbbinak a során, amikor a két pénznem közötti különbségek jobban kiéleződtek.

(250) Ezért az a következtetés jött létre, hogy bár az EURO felértékelődése az USD-vel szemben előnyt jelenthetett a PSF-nek az Európai Közösségbe történő kivitele számára, ez nem magyarázza meg az importvolumen jelentős növekedését az érintett országokból a világ többi részéből importálókkal való összehasonlításban.

4. KÖVETKEZTETÉS AZ OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉSEKRŐL

(251) Az időbeli egybeesés egyfelől az érintett országokból jövő dömpingelt behozatal növekedése, piaci részesedésük növekedése és a megállapított alákínálás, és másfelől a közösségi iparág helyzetének romlása között ahhoz a következtetéshez vezetett, hogy a dömpingelt behozatal az oka a közösségi iparág által elszenvedett lényeges kárnak. Ezen belül megállapítást nyert, hogy kronológiai értelemben párhuzamosan alakultak a behozatal csökkenő átlagárai és a közösségi iparág nyomott átlagárai. Ez csökkenő jövedelmezőséghez vezetett, ami a 2002. évre és a vi.-re, vagyis amikor az érintett országokból a behozatal a leginkább nőtt és az árak alakulása a legdrámaibb volt, negatív eredményekhez vezetett.

(252) Néhány tényező elemzése után – mint például a fogyasztás alakulása, az érintetteken kívüli országokból jövő behozatal, a nem-panaszos gyártók piaci magatartása és a közösségi iparág által megvalósított beruházások alacsony szintje – a következtetés az, hogy azok nem okozhattak lényeges kárt a közösségi iparágnak. Másfelől, bár az nem zárható ki, hogy más tényezők, mint a nyersanyagárak ingadozása és a devizaingadozások hozzájárulhattak a közösségi iparágnak kárt okozó helyzethez, a jelzett tényezők hatása nem olyan, ami megváltoztatná azt a megállapítást, hogy valós és lényeges oksozati összefüggés van az érintett országokból jövő dömpingelt behozatal és a közösségi iparág által elszenvedett lényeges kár között.

G. **A KÖZÖSSÉGI ÉRDEK**

1. ELŐZETES ÉSZREVÉTEL

(253) Az alaprendelet 21. cikkével összhangban, az is megvizsgálásra került, hogy a dömpingellenes intézkedések kivetése ellentétes lenne-e a Közösség egészének érdekeivel. A közösségi érdek meghatározása az összes különböző, érintett érdek felmérésével történt, vagyis a közösségi iparág, az importőrök, a kereskedők, valamint az érintett termék felhasználóinak érdekei alapján.

(254) Az intézkedések kivetésének vagy ki nem vetésének valószínű hatásának értékelésére tájékoztatás bekérésére került sor minden érdekelt féltől, akikről vagy tudott volt, hogy érintettek, vagy amelyek felhívták magukra a figyelmet. Ennek alapján a Bizottság kérdőíveket küldött ki a közösségi iparágnak, 10 más közösségi gyártónak, 23 felhasználónak és 3 nyersanyagszállítónak. A 6 panaszos közösségi iparági gyártó, 2 nem-panaszos gyártó, 5 kapcsolt importőr, 15 felhasználó és 2 nyersanyagszállító válaszolt a kérdőívre ([8]).

(255) 31 független importőr volt ismert az eljárás megindításakor. Figyelembe véve a független importőrök nagy számát, és az alaprendelet 17. cikkével összhangban, a Bizottság úgy döntött, hogy vizsgálatát a jelzett független importőrök egy mintáján végzi el. A minta kiválasztása a legnagyobb reprezentatív érintett importvolumen alapján történt, ami ésszerűen megvizsgálható volt a rendelkezésre álló időn belül.

(256) Erre a célra eredetileg öt vállalatot választottak ki a mintához, az érintett országokból jövő behozataluk volumene alapján. Az öt kiválasztott vállalatról később úgy gondolták, hogy nem tanúsít együttműködést, mivel nem töltötte ki a teljes neki megküldött kérdőívet, és aztán nem vették figyelembe a mintához. A fennmaradó négy, a mintába bekerült vállalat a teljes érintett behozatal 14,6 %-át fedte le. A végső minta a következő vállalatokból állt:

— S.I.M.P., SpA., Olaszország

— Highams Group Ltd., Egyesült Királyság

— Tob Herman Industries, N.V., Belgium

— Marubeni Europe plc, hamburgi leányvállalat, Németország

(257) Megvizsgálásra került, hogy a károkozó dömping folytatódásának valószínűségével kapcsolatos megállapítás ellenére, vannak-e kényszerítő okok, amelyek olyan következtetéshez vezetnének, miszerint nem közösségi érdek az intézkedések fenntartása ebben a konkrét esetben.

2. KÖZÖSSÉGI IPARÁG

(258) A közösségi iparág lényeges kárt szenvedett el, ahogyan az a (202) és azt követő preambulumbekezdésekben szerepel.

(259) A dömpingellenes intézkedések kiszabása a közösségi iparág számára lehetővé tenné, hogy olyan jövedelmezőségi szinteket érjen el, mint amilyeneket a dömpingelt behozatal nélkül elérhetett volna, és hogy kihasználja a közösségi iparág fejleményeit. Ez garantálná a közösségi iparág PSF-üzletágának életképességét.

(260) Valóban, annak ellenére, hogy a közösségi iparágnak sikerült jelentős réspiacokat kialakítania a magasabb hozzáadott értéket képviselő vagy speciális PSF szegmensében, hangsúlyozandó, hogy a közösségi iparág alaptevékenysége a szokásos szálak maradnak, mind a szövött, mind a nem szövött alkalmazásokban, olyan szegmensek, ahol az érintett országokból jövő behozatal egyre nagyobb mértékben van jelen, és a közösségi iparág gyártása tisztességtelen versenynek van kitéve.

(261) A különleges szálak magas eredményhányadot hoznak, de csak korlátozott mennyiségekben értékesítik ezeket. A kapacitáskihasználás maximalizálása és a fix gyártási költségek fedezése érdekében a közösségi iparágnak szüksége van a szokásos vagy alapvető szálak értékesítésére, nagy volumenekben. Ez okból a vámok kivetése garantálná a szokásos és alapvető PSF gyártásának életképességét, valamint a magasabb hozzáadottérték-tartalmú PSF gyártásának folytatását, amely erősen függ az alapvető PSF életképességétől. Meg kell jegyezni, hogy a különleges termékek fő szállítója világszinten maga a közösségi iparág, és az ilyen magas hozzáadottérték-tartalmú anyag nem szerezhető be a jelen eljárásban érintett országokból. Ezért az a vélemény alakult ki, hogy intézkedések kivetése a közösségi iparág érdekét szolgálná.

3. A FELHASZNÁLÓKRA ÉS AZ IMPORTŐRÖKRE GYAKOROLT HATÁS

(262) Ahogyan azt a (254) és (256) preambulumbekezdés jelzi, a Bizottság 15 kérdőíves választ kapott felhasználóktól, 4 teljeskörű kérdőívet a mintához kiválasztott független importőröktől és 5-öt kapcsolt importőröktől. Ezen kívül a felhasználók három szövetsége nyújtott be információkat és feltételezéseket a Bizottságnak, azt kérve, hogy a jelen eljárást intézkedések kivetése nélkül fejezzék be.

([8]) Az egyik együttműködő nem-panaszos gyártó kijelentette, hogy teljes PSF-gyártását nem a szabad piacon, hanem kapcsolt vállalkozásoknak értékesíti, vagyis saját felhasználású értékesítés.

(263) Az érintett termék felhasználói a textilipari ágazatba tartoznak. A PSF piaca megoszlik a fonodai felhasználás (vagyis a textíliák gyártásához szükséges fonalak gyártása, miután vagy keverték más szálakkal, mint például panuttal vagy gyapjúval, vagy nem), a nem szövött felhasználás (vagyis a lapok és hálók gyártása, amelyeket nem alakítottak át fonallá, és amelyeket egymáshoz tépés, és/vagy nyomás, és/vagy ragasztás kapcsol, a papír kivételével), és a töltésre való felhasználás (vagyis bizonyos textiláruk kitömése vagy kipárnázása, amilyenek például a párnák vagy az autóülések). Az együttműködő felhasználók többsége ebben az eljárásban a nem-szövött termékek gyártói. A jelzett felhasználók az ebben az eljárásban együttműködő három egyesület közül az egyiknek a tagjai, amely a nem-szövött iparágat európai szinten képviseli ([9]). A vásárlásokkal kapcsolatos, a kérdőívre adott válaszokban megadott információkon túlmenően az együttműködő felhasználók a vi. során a teljes közösségi PSF-felhasználás mintegy 5 %-át képviselték, és az érintett országokból származó teljes behozatal mintegy 13 %-át. A felhasználók és az importőrök jeleztek egy sor érvet a vámok kivetésével szemben.

(264) Először is, a továbbfelhasználó iparág azt állította, hogy a közösségi PSF-piac nagymértékben függ az érintett termék külső szállítóitól (az európai gyártók legfeljebb a PSF-piac keresletének mintegy 60 %-át tudják kielégíteni). Ilyen összefüggésben a kapacitások és a Közösségen belüli piaci részesedések szempontjából a megvizsgált országok közül kettő, vagyis Tajvan és Dél-Korea a legfontosabb szállítója a PSF-nek az egész világon. Ezért a dömpingellenes vámok szintje szükségképpen kihat a közösségi érdek lényeges vonatkozásaira.

(265) A PSF-felhasználók felvetették azt is, hogy ők egy nagyon árérzékeny piacon működnek, és még egy kis költségemelkedés sem hárítható át a végső fogyasztóra a máris erős verseny miatt a végtermék piacán (pl.: párnák, textíliák stb.), különösen a délkelet-ázsiai országok és Kína részéről. Ezek az országok már nagyon alacsony árakon értékesítenek, és sok európai textilgyártó rákényszerült arra, hogy legalább részben áthelyezzék gyártásukat harmadik országokba.

(266) Ezen kívül néhány PSF-felhasználó felvetette, hogy az érintett termék bizonyos típusait (az úgynevezett üreges konjugált termékeket) nem gyártják a Közösségben és nem gyártják majd a közösségi gyártók a közeljövőben, a szükséges műszaki berendezés hiánya miatt. A PSF-nek ezeket a típusait ezért importálni kell (az úgynevezett üreges konjugált termékeket, amelyeket főként Dél-Koreában gyártanak).

([9]) A becslések szerint a PSF közösségi nem-szövött fogyasztása a PSF teljes piaci fogyasztásának mintegy 25 %-át képviseli a vi. során.

(267) Végül, a továbbfeldolgozó iparág, a PSF-iparággal szemben, munkaigényes. Ahogyan egyes érdekelt felek felhozták, a továbbfeldolgozó iparágban a foglalkoztatottak száma sokkal magasabb, mint a tőkeigényes PSF-iparágban. Példaként, az európai nem szövött iparág közvetlen alkalmazottainak száma 16 000 fő, miközben a PSF-iparág 1 180 főt alkalmaz. Ahogyan azt a nem-szövött gyártók jelentették, a PSF az általuk gyártott termék teljes termelési költségében átlagban 40 %-ot képvisel. Felvetődött, hogy a vámok kivetése munkahelyek elvesztéséhez, vagy a gyártókapacitások külföldre történő áttelepüléséhez vezethet.

(268) A közösségi piacnak a külső szállítóktól való állítólagos függését tekintve figyelembe kell venni, hogy miközben a KNK-ból és Szaúd-Arábiából jövő behozatallal szemben a vámok átlagos szintje 27 %, ezeknek az országoknak a piaci részesedése csak 7 % volt a vi. során. Másfelől az a javaslat, hogy hatályon kívül kell helyezni a Tajvanról jövő behozatalra vonatkozó jelenlegi intézkedéseket, és csökkenteni kell a Dél-Koreából jövő behozatalra jelenleg alkalmazandó vámokat. Hangsúlyozni kell, hogy a vi. során, az intézkedések jelenlegi szintje mellett (lásd (3) preambulumbekezdés), Tajvan és Dél-Korea piaci részesedése 19 % volt. Másfelől, ahogyan egy jó hírnévvel rendelkező, a szálak piacával foglalkozó tanácsadó cég jelentette, az PSF-gyártók azokban az országokban, amelyekre nem vonatkoznak dömpingellenes vámok (főként az USA, Mexikó, Törökország és Dél-Afrika) a vi. során többletkapacitással rendelkeztek, amely a közösségi fogyasztás mintegy 50 %-át tette ki. Ezen kívül az ezekből az országokból származó behozatal már jelentős részesedést képvisel a közösségi piacon, ami elérte az 5,3 %-ot a vi. során.

(269) Ezért, a KNK és Szaúd-Arábia elleni vámok javasolt bevezetése ellenére, és figyelembe véve a Tajvannal szembeni intézkedések megszüntetését és a Dél-Korea ellen alkalmazottak csökkentését, a közösségi felhasználók továbbra is támaszkodhatnának az érintett termék fontos gyártóira (vagy átválthatnának azokra), amilyen például Dél-Korea, vagy más, olyan országokban található jelentős ellátókra, amelyekre nem vonatkoznak dömpingellenes vámok, beleértve Tajvant.

(270) A PSF-felhasználókat illetően az, hogy állítólagosan nem tudják a dömpingellenes vámok kivetéséből adódó megnövekedett költségeket áthárítani, az együttműködő felhasználók konkrét esetében (akik csaknem kizárólagosan a nem-szövött termékek gyártói), ahol az érintett termék beszerzése a KNK-ból, Szaúd-Arábiából, Dél-Koreából és Tajvanról történt, figyelembe véve, hogy i. a dömpingellenes vámtétel átlaga a KNK-ra és Szaúd-Arábiára 34,6 %, miközben a jelzett országok részesedése a vi. során csak 7,8 % volt a piacon; ii. az átlagos vámtétel, amelyet a Dél-Koreából jövő behozatalra ki

kell vetni, az adott országra vonatkozóan a 2852/2000/EK rendelet által bevezetett átlagos vámtételt 2 százalékponttal csökkenti és a Tajvannal szembeni intézkedések megszüntetésre kerülnek; iii. Dél-Korea és Tajvan együttes részesedése a Közösség piacán 19,3 % a vi. során és iv. a PSF jelentősége az együttműködő felhasználóknál a késztermékek gyártási költségében (a nem-szövött termékeknél) a megállapítások szerint átlagban a költségek 40 %-át teszi ki, a növekedésnek az együttműködő továbbfeldolgozó iparág gyártási költségére gyakorolt hatása a bevezetendő intézkedések eredményeként hozzávetőlegesen 0,40 % lenne.

(271) Ha – ahogyan azt a felhasználók állítják – nem lennének képesek arra, hogy ezt a növekedést gyártási költségeikben vevőikre áthárítsák, a hatás pénzügyi helyzetükre nem lenne jelentős. Úgy ítéljük meg továbbá, hogy a továbbfeldolgozó iparág pénzügyi helyzetére gyakorolt ilyen kismértékű hatás nem járhat negatív hatással a munkaerőre egy ilyen iparágban.

(272) Az is megállapítást nyert, hogy a dömpingellenes és/vagy kiegyenlítő intézkedések megléte ellenére, amelyek az érintett terméknek az összes harmadik országból történő behozatalának mintegy 50 %-ára vonatkoznak, a piac fogyasztása a piac nem-szövött szegmensében nőtt a megvizsgált időszak során. Az európai nem-szövött gyártókat képviselő egyesület által biztosított tájékoztatás alapján ez az ágazat mintegy 17 %-kal növelte gyártását a 2000 és 2002 közötti időszakban.

(273) Megállapítást nyert az is, hogy az üreges konjugált PSF valójában szintén gyártható a Közösségben, amelynek birtokában van a megfelelő műszaki know-how és gépek. Mint már említésre került, ezt a terméket jelenleg a közösségi iparág nem szállítja, a dömpingellenes behozatal által az árakra gyakorolt erős nyomás miatt. Mindenesetre a Koreai Köztársasággal, nevezetesen az üreges konjugált anyag fő gyártójával szembeni jelenlegi intézkedések átlagukban csökkennek.

(274) A fentiek alapján, és figyelembe véve az elfogadott intézkedések szintjét és a Tajvannal szembeni eljárás megszüntetését, a következtetés az, hogy nem eredményezne romlást, ha ugyan lenne hatása, az érintett termék felhasználóinak és importőreinek helyzetében.

4. A NYERSANYAGOK SZÁLLÍTÓIRA GYAKOROLT HATÁS

(275) Két nyersanyagszállító tanúsított együttműködést a jelen eljárásban, a kérdőívre adott válasz benyújtásával. Ezek petrolkémiai gyártók, amelyek a PSF-iparág számára PTA-t és MEG-et szállítanak. Mindkét vállalat kifejezetten támogatta a vámok kivetését. Mindazonáltal, a közösségi érdek szempontjából nézve, ezeknek a vállalatoknak a helyzete ebben az eljárásban azzal ténnyel együttesen vizsgálandó, hogy a PSF-iparágba irányuló nyersanyageladásaik forgalmuknak csak minimális részét képviselik, és ily módon az intézkedések kivetése vagy ki nem vetése nem változtatná meg jelentősen pénzügyi vagy kereskedelmi helyzetüket.

5. KÖRNYEZETVÉDELMI MEGFONTOLÁSOK

(276) Ahogyan azt a fentiekben jelezték, a PSF lehet gyári új típusú, készíthető kőolajszármazékokból (MEG és PTA), vagy lehet újrahasznosított típusú, PET-palackokból és más hulladékból előállított, vagy lehet a két típus kombinációja, a kőolajszármazékos vagy újrahasznosított típusból. A Bizottság úgy találta, hogy a vi. során a közösségi iparág mintegy 60 %-ban alkalmazott gyári új nyersanyagokat és 40 %-ban újrahasznosított nyersanyagokat a PSF gyártására. A közösségi iparág azt tervezi, hogy fokozatosan megnöveli az újrahasznosítás nyersanyagok tömegét a PSF gyártásában. Valójában a közösségi iparág vállalatai közül kettő beépített újrahasznosító vonalakat gyártóhelyiségeibe. Egy másik azt tervezi, hogy ilyen újrahasznosító vonalat 2004 és 2005 során épít be.

(277) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés („a Szerződés") 6. cikke a környezet védelmét a Szerződés 2. cikkében megfogalmazott célkitűzések elérését célzó közös politikának vagy tevékenységnek tekinti, amelyek között szerepel a gazdasági tevékenységek fenntartható fejlődése. Ezen a kereten belül az Európai Közösség a hulladék megelőzését és a hulladékgazdálkodást fő prioritásai között tartja számon.

(278) Ezen belül a Közösség a csomagolásra és a csomagolási hulladékra vonatkozó jogszabályokat fogadott el [10]. Ezeknek a jogszabályoknak az egyik alapelve az újrahasznosítás és az újbóli felhasználás: ha a csomagolási hulladék nem kerülhető el, minél több anyagot vissza kell nyerni, elsőbbségben részesítve az újrahasznosítási módszereket. Ilyen összefüggésben az Európai Közösség a közel múltban meghatározta, hogy legkésőbb 2008. december 31-ig el kell érni, hogy minimálisan 22,5 % legyen a csomagolási hulladékban lévő műanyag újrahasznosítása [11].

(279) Megállapítást nyert, hogy a közösségi PSF-iparág a PET-palackok újrahasznosításának 70 %-át használta fel a vi. során, ami azt jelenti, hogy messze a legfőbb végfelhasználója az ilyen csomagolási hulladéknak [12]. Ezekből az adatokból úgy tűnik, hogy a PET csomagolási hulladék újrahasznosítása Európában jelentősen függ a PSF-iparágtól, mint legfőbb vevőjétől.

(280) A Bizottság úgy véli, hogy a vámok kivetésének hozzá kell járulnia egy olyan ipari ágazat életképességének garantálásához, amely – mint fő vásárló – központi helyet foglal el a PET csomagolási hulladék újrahasznosításában.

(281) A fenti következtetést nem módosítja az a tény, hogy a Közösség újrafeldolgozó ipara is exportál PET hulladékot a Kínai Népköztársaságba, amint arra néhány érdekelt fél felhívta a figyelmet. Valóban, megállapították, hogy a PET csomagolási hulladékok túlnyomó részének vevői a közösségi PSF gyártók.

[10] Az Európai Parlament és a Tanács 1994. december 20-i irányelv a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.). A legutóbb a 2004/12/EK irányelv (HL L 47., 2004.2.18., 26. o.) által módosított irányelv.

[11] Lásd a 94/62/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdését.

[12] Más végső felhasználásai a palackból-palackot újrahasznosítás, ami a begyűjtött PET-palackok 11 %-át használja fel, a poliészter lapok 7,5 %-át használják fel és a hevederkészítés, amely 7,6 %-ot használ fel.

6. KÖVETKEZTETÉS A KÖZÖSSÉGI ÉRDEKRŐL

(282) A fenti tényezőket figyelembe véve, az ideiglenes következtetés szerint nincsenek kényszerítő okok arra, hogy ne vessenek ki dömpingellenes intézkedéseket.

H. AZ ELJÁRÁS MEGSZÜNTETÉSE TAJVANRA VONATKOZÓAN

(283) A (143) és azt követő preambulumbekezdésekben kifejtett megállapításokra való tekintettel, a Tajvannal szembeni, jelenleg hatályos dömpingellenes intézkedések többé nem indokoltak. Az alaprendelet 11. cikkével összhangban, összefüggésben a 9. cikkel, amikor a konzultációk nyomán, védelmi intézkedésekre nincs szükség, és nem volt ellenvetés a tanácsadó bizottság részéről, a vizsgálatot vagy eljárást meg kell szüntetni.

(284) A fentiekre is figyelemmel, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a jelenleg hatályos, Tajvannal szembeni védelmi intézkedések szükségtelenek és az eljárást meg kell szüntetni.

I. DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

1. A KÁRT MEGSZÜNTETŐ SZINT

(285) A dömpingellenes intézkedések szintjének elégségesnek kell lennie arra, hogy megszüntesse a közösségi iparágnak a dömpingelt behozatal által okozott kárt, anélkül, hogy azok a megállapított dömpingkülönbözetet meghaladnák. A kárt okozó dömping hatásainak megszüntetéséhez szükséges vám összegének kiszámítása során az volt a megfontolás, hogy a hozott intézkedéseknek lehetővé kell tenniük, hogy a közösségi iparág fedezze gyártási költségeit és összességében olyan adózás előtti nyereséget érjen el, ami a szokásos versenyfeltételek szerint indokoltan elérhető. Úgy kell tekinteni, hogy a dömpingelt behozatal hiányában a közösségi iparágnak 5 %-os adózás előtti bevételt el kellene érnie, amely szintet a közösségi iparág által benyújtott panasz helyénvalónak tartana. Bármiféle, ezzel ellentétes információ hiányában ezt az eredményszintet tekintettük helyénvalónak.

(286) A szükséges áremelés megállapítása ezután az importárakra képzett – az alákínálásra vonatkozó számításokban meghatározott – súlyozott átlagnak a közösségi iparág által a közösségi piacon eladott termékek nem károkozó átlagárával történő összehasonlítással történt.

(287) A kárt nem okozó árat úgy számították ki, hogy a közösségi iparág eladási árát kiigazították, hogy az tükrözze a fent említett 5 %-os haszonkulcsot. Az ebből az összehasonlításból kapott különbség aztán az átlagos CIF importérték százalékában került kifejezésre.

2. VÉGLEGES INTÉZKEDÉSEK

(288) Az előbbiekre is figyelemmel úgy kell tekinteni, hogy az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban, dömpingellenes vámot kell kivetni a KNK-ból, Szaúd-Arábiából és a Koreai Köztársaságból történő behozatalra, és a Koreai Köztársaság esetében a kár és a dömpingkülönbözet közül az alacsonyabbiknak a szintjén.

(289) A fentiek alapján a vámtételek a következők:

Ország	Vállalat	A dömpingellenes vám alapja (%)
Kínai Népköztársaság	Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd. Sanbei város, ipari körzet, Cixi város, Zhejiang tartomány	26,3
	Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd. 31-33F, Baoan Tower, Nº 800, Dongfang Road, Pudong New District, 200122, Shanghai	4,9
	Hangzhou An Shun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd. Nº 37, East Avenue, Fu-Yang város, Hangzhou, Zhejiang tartomány	18,6
	Deqing An Shun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd. Nº 9, Cangqian Road, Chengguan város Deqing megye	18,6
	Kunshan An Shun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd. Nº 78, Huting Road, Bacheng város, Kunshan, Jiangsu tartomány	18,6
	Jiangyin Changlong Chemical Fiber Co. Ltd. Houxiang ipari zóna, Changjing, Jiangsu 214411	24,6
	Xiake Color Spinning Co. Ltd. Nº 39, East Street, Mazhen, Jiangyin, Jiangsu 214406	49,7
	Minden más vállalat	49,7

Ország	Vállalat	A dömpingellenes vám alapja (%)
Szaúd-Arábia	National Polyester Fibers Factory P.O. Box 42185, Riyadh 11541	20,9
	Saudi Basic Industries Corporation (Sabic) P.O. Box 5101, Riyadh 11422	20,9
	Arabian Industrial Fibres Company (Ibn Rushd) P.O. Box 30701, Yanbu Al-Sinaiyah 21447	20,9
	Minden más vállalat	20,9
Koreai Köztársaság	Huvis Corporation 151-7, Samsung-dong, Gangnam-gu, Szöul	5,7
	Saehan Industries Inc 254-8, Kongduk-dong, Mapo-ku, Szöul	10,6
	Sung Lim Co. Ltd. RM 911, Dae-Young Bldg, 44-1, Youido-Dong, Youngdungpo-ku, Szöul	0
	Dongwoo Industry Co. Ltd. 729, Geochon-Ri, Bongwha-up, Bongwha-Kun, Kyoungsangbuk-do	6,0
	East Young Co. Ltd. Bongwan #202, Gumi Techno Business Center, 267 Gongdan-Dong, Gumi-si, Kyungbuk, Korea	6,0
	Estal Industrial Co. 845 Hokye-dong, Yangsan-City, Kyungnam	6,0
	Geum Poong Corporation 62-2, Gachun-Ri, Samnam-Myon, Ulju-Ku, Ulsan-shi	6,0
	Keon Baek Co. Ltd. 1188-3, Shinsang-Ri, Jinryang-Eup, Kyungsan-si, Kyungbuk-do	6,0
	Samheung Co. Ltd. 557-12, Dongkyu-Ri, Pochon-Eub Pochon-Kun, Kyungki-do	6,0
	Minden más vállalat	10,6

(290) Az ebben a rendeletben meghatározott egyedi, vállalati dömpingellenes vámtételek meghatározására a jelen vizsgálat megállapításai alapján került sor. Ezért ezek az annak a vizsgálatnak a folyamán talált helyzetet tükrözik ezekkel a vállalatokkal kapcsolatban. Ezek a vámtételek (az országos, „minden más vállalatra" alkalmazandó vámmal ellentétben) kizárólagosan az érintett országból származó és a vállalatok, és ily módon az említett konkrét jogi személyek által gyártott termékek behozatalára vonatkoznak. Azok az importtermékek, amelyeket bármely más, ennek a rendeletnek a rendelkező részében névvel és címmel kifejezetten nem említett vállalat gyártott, beleértve azokat a jogalanyokat is, amelyek kapcsolt viszonyban vannak a konkrétan említettekkel, nem húzhatnak hasznot ezekből a tételekből, és rájuk a „minden egyéb vállalatra" vonatkozó vámtételeket kell alkalmazni.

(291) Bármely igénnyel, amely ezeknek az egyedi vállalati dömpingellenes vámtételeknek az alkalmazásával kapcsolatos (pl.: egy, a jogalany nevében bekövetkezett, vagy új gyártási vagy értékesítési jogalanyok létrehozását követő változás), a Bizottsághoz kell fordulni [13], az összes vonatkozó információval együtt, különös tekintettel a vállalat tevékenységében a gyártással, a belföldi vagy az exportértékesítéssel kapcsolatban bekövetkezett bármiféle változásra, mint pl.: a névváltozás vagy a gyártási és értékesítési jogalanyok megváltozása. A Bizottság szükség esetén, a tanácsadó bizottsággal való megbeszélést követően, megfelelően módosítja a rendeletet, oly módon, hogy frissíti az egyedi vámtételekben részesedő vállalatok jegyzékét.

3. KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK

(292) Az egyik szaud-arábiai együttműködő exportáló gyártó az alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdésével összhangban árra vonatkozó kötelezettségvállalást ajánlott fel. Az exportáló gyártó által felajánlott minimális árak eredetileg mégsem szüntették meg a dömping által okozott káros hatást. Ugyanez érvényes a vállalattól beérkezett felülvizsgált ajánlatra. Továbbá, a vállalat közösségi értékesítési szerkezete nem teszi lehetővé a kötelezettségvállalás hatékony felügyeletét. Az ajánlatot emiatt el kellett utasítani.

[13] European Commission Directorate-General Trade J-79 05/16 Rue de la Loi/Wetstraat 200 B-1049 Brussels

(293) Két kínai exportáló gyártó olyan kötelezettségvállalást javasolt, amelyet támogatott a felhasználók szövetsége. Azonban ez az ajánlat nem volt elfogadható, mivel egyes importált volumeneket kivont volna meghatározott intézkedések alól, és emiatt nem volt megfelelő a közösségi iparnak okozott kár megfelelő megszüntetésére. Alternatívaként az exportőrök valamennyi közösségi importra alkalmazandó minimumárakra tettek javaslatot, de olyan szinten, amely nem számolta fel a dömping káros hatását. Az ajánlatokat emiatt elutasították. Továbbá, nem volt elfogadható a különböző minimális áraknak különböző terméktípusokra való megállapítása, amelyek importálás alapján nehezen megkülönböztethetők. Ez által megkerülhetővé válik a minimális árak betartására vonatkozó kötelezettségvállalás. Emellett, a vizsgálat rámutatott arra, hogy az exportőr számvitele nem állt összhangban a nemzetközi számviteli szabványokkal, amely különösen megnehezíti egy kötelezettségvállalás ellenőrzését.

(294) Egy másik kínai exportáló gyártó, amely nem kapta meg sem a PGS-t, sem pedig EE-t, a Közösségbe irányuló exportár növekedéséhez vezető kötelezettségvállalásra tett javaslatot. Mivel az ajánlott árnövekedés nem szüntette meg a dömping által okozott kárt, a Bizottság gyakorlata értelmében nem fogad el olyan vállalatoktól ajánlatot, amelyek nem kaptak sem PGS-t sem EE-t, mivel az ilyen esetekben egyedileg nem határozható meg a dömping. Ennek alapján az exportáló gyártó által tett ajánlatot elutasították,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Végleges dömpingellenes vámot kell kivetni a Kínai Népköztársaságból és Szaúd-Arábiából származó, 5503 20 00 KN-kód alá tartozó kártolatlan, fésületlen vagy más módon fonásra nem előkészített szintetikus poliészter vágott szálak behozatalára.

(2) A vám mértéke a nettó közösségi határparitáson számított, vám előtti nettó árra az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékekre vonatkozóan a következő:

Ország	Gyártó	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Kínai Népköztársaság	Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd. Sanbei város, ipari körzet, Cixi város, Zhejiang tartomány	26,3	A590
	Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd. 31-33F, Baoan Tower, Nº 800, Dongfang Road, Pudong New District, 200122, Shanghai	4,9	A591
	Hangzhou An Shun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd. Nº 37, East Avenue, Fu-Yang város, Hangzhou, Zhejiang tartomány	18,6	A592
	Deqing An Shun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd. No 9, Cangqian Road, Chengguan város, Deqing megye		
	Kunshan An Shun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd. Nº 78, Huting Road, Bacheng város, Kunshan, Jiangsu tartomány		
	Jiangyin Changlong Chemical Fiber Co. Ltd. Houxiang ipari zóna, Changjing, Jiangsu 214411	24,6	A595
	Minden más vállalat	49,7	A999
Szaúd-Arábia	National Polyester Fibers Factory P.O. Box 42185, Riyadh 11541	20,9	A597
	Saudi Basic Industries Corporation (Sabic) P.O. Box 5101, Riyadh 11422	20,9	A598
	Arabian Industrial Fibres Company (Ibn Rushd) P.O. Box 30701, Yanbu Al-Sinaiyah 21447		
	Minden más vállalat	20,9	A999

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a vámtételekre vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

A 2852/2000/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő táblázatazon része helyébe, amely a kártolatlan, fésületlen vagy más módon fonásra elő nem készített, az 5503 20 00 KN-kód alá tartozó, a Koreai Köztársaságból származó szintetikus poliészter vágott szálak behozatalára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámokról szól, a következő lép:

Ország	Gyártó	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Koreai Köztársaság	Huvis Corporation 151-7, Samsung-dong, Gangnam-gu, Szöul	5,7	A151
	Saehan Industries Inc 254-8, Kongduk-dong, Mapo-ku, Szöul	10,6	A599
	Sung Lim Co., Ltd. RM 911, Dae-Young Bldg, 44-1; Youido-Dong, Youngdungpo-ku; Szöul	0	A154
	Dongwoo Industry Co. Ltd. 729, Geochon-Ri, Bongwha-up, Bongwha-Kun, Kyoungsangbuk-do	6,0	A608
	East Young Co. Ltd. Bongwan #202, Gumi Techno Business Center, 267 Gongdan-Dong, Gumi-si, Kyungbuk	6,0	A609
	Estal Industrial Co. 845 Hokye-dong, Yangsan-City, Kyungnam	6,0	A610
	Geum Poong Corporation 62-2, Gachun-Ri, Samnam-Myon, Ulju-Ku, Ulsan-shi	6,0	A611
	Keon Baek Co. Ltd. 1188-3, Shinsang-Ri, Jinryang-Eup, Kyungsan-si, Kyungbuk-do	6,0	A612
	Samheung Co. Ltd. 557-12, Dongkyu-Ri, Pochon-Eub Pochon-Kun, Kyungki-do	6,0	A613
	Minden más vállalat	10,6	A999

3. cikk

A poliészterből készült szintetikus vágott szálak Tajvanról történő behozatalával kapcsolatos dömpingellenes eljárást le kell zárni.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005. március 10-én.

A Tanács részéről

az elnök

L. LUX